ᲛᲠᲝᲚᲔᲢᲐᲠᲔᲑᲝ ᲧᲕᲔᲚᲐ ᲥᲕᲔᲧᲜᲘᲡᲐ, ᲨᲔᲣᲠᲗᲓᲘᲗ!

კომუნისტი

ᲡᲐᲥ. Კ. Პ. (Ბ) ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ, ᲗᲑᲘᲚᲘᲡᲘᲡ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲡᲡᲠ ᲛᲨᲠᲝᲛᲔᲚᲗᲐ ᲓᲔᲞᲣᲢᲐᲢᲔᲑᲘᲡ ᲡᲐᲑᲭᲝᲗᲐ ᲠᲒᲐᲜᲝ

№ 12 (5412) | ᲙᲕᲘᲠᲐ, 15 ᲘᲐᲜᲕᲐᲠᲘ 1939 ᬀ. | ᲤᲐᲡᲘ 10 ᲙᲐᲞ.

ᲓᲦᲔᲡ ᲒᲐᲖᲔᲗᲨᲘ:

ᲨᲔᲛᲝᲥᲛᲔᲓᲔᲑᲘᲗᲘ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲘᲡ ᲐᲦᲛᲐᲕᲚᲝᲑᲘᲡ ᲒᲖᲘᲗ (ᲛᲝᲬᲕᲘᲜᲐᲕᲔ)

ᲛᲐᲜᲥᲐᲜᲐ - ᲢᲠᲐᲥᲢᲝᲠᲗᲐ ᲡᲐᲓᲒᲣᲠᲔᲑᲘᲡ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲮᲔᲑ ᲡᲡᲠ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘᲡ ᲡᲐᲮᲐᲚᲮᲝ ᲙᲝᲛᲘᲡᲐᲠᲗᲐ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲓᲐ ᲡᲐᲙ. Კ. Პ. (Ბ) ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲓᲐᲓᲒᲔᲜᲘᲚᲔᲑᲐ (1-ᲚᲘ ᲒᲕ.)

ᲛᲐᲠᲪᲕᲚᲔᲣᲚᲘ ᲙᲣᲚᲢᲣᲠᲔᲑᲘᲡ ᲮᲐᲖᲘᲗ ᲛᲢᲡ-ᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲨᲔᲡᲠᲣᲚᲔᲑᲣᲚ ᲡᲐᲛᲣᲨᲐᲝᲗᲐ ᲜᲐᲢᲣᲠᲐᲜᲐᲖᲦᲐᲣᲠᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲠᲘᲪᲮᲕᲘᲡ ᲬᲔᲡᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲮᲔᲑ ᲡᲡᲠ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘᲡ ᲡᲐᲮᲐᲚᲮᲝ ᲙᲝᲛᲘᲡᲐᲠᲗᲐ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲓᲐ ᲡᲐᲙ. Კ. Პ. (Ბ) ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲓᲐᲓᲒᲔᲜᲘᲚᲔᲑᲐ (1-ᲚᲘ ᲒᲕ.)

ᲮᲔᲚᲝᲕᲜᲔᲑᲘᲡ ᲛᲣᲨᲐᲙᲗᲐ ᲙᲠᲔᲑᲐ ᲛᲝᲡᲙᲝᲕᲨᲘ. ᲐᲠᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲜᲘᲜᲔᲕᲔᲗᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝᲡᲕᲚᲐ

ᲣᲛᲐᲦᲚᲔᲡᲘ ᲡᲙᲝᲚᲐᲨᲘ ᲛᲐᲠᲥᲡᲘᲖᲛ-ᲚᲔᲜᲘᲜᲘᲖᲛᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲮᲔᲑ (1-ᲚᲘ ᲒᲕ.)

Კ. ᲛᲐᲠᲯᲐᲜᲘᲨᲕᲘᲚᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲝᲑᲘᲡ ᲗᲔᲐᲢᲠᲘᲡ ᲐᲗᲘ ᲬᲔᲚᲘ (ᲛᲔ-3 ᲒᲕ.).

ᲣᲪᲮᲝᲔᲗᲨᲘ:

ᲘᲢᲐᲚᲘᲐ - ᲘᲜᲒᲚᲘᲡᲘᲡ ᲛᲣᲚᲐᲞᲐᲠᲐᲙᲔᲑᲐ (ᲛᲔ-4 ᲒᲕ.)

ᲘᲢᲐᲚᲘᲘᲡ ᲞᲠᲔᲡᲐ ᲩᲔᲛᲑᲔᲠᲚᲔᲜᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲛᲣᲡᲝᲚᲘᲜᲘᲡ ᲡᲐᲣᲑᲠᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲮᲔᲑ (ᲛᲔ-4 ᲒᲕ.)

ᲨᲔᲛᲝᲥᲛᲔᲓᲔᲑᲘᲗᲘ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲘᲡ ᲐᲦᲛᲐᲕᲚᲝᲑᲘᲡ ᲒᲖᲘᲗ

ᲒᲐᲜᲡᲐᲙᲣᲗᲠᲔᲑᲣᲚᲘ ᲛᲖᲠᲣᲜᲕᲔᲚᲝᲑᲘᲗ, ᲡᲘᲧᲕᲐᲠᲣᲚᲝᲗᲐ ᲓᲐ ᲧᲣᲠᲐᲦᲦᲔᲑᲘᲗ ᲐᲠᲘᲡ ᲒᲐᲠᲛᲝᲛᲪᲕᲔᲚᲘ ᲡᲡᲠ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘᲡ ᲮᲐᲚᲮᲗᲐ ᲙᲣᲚᲢᲣᲠᲘᲡ ᲚᲔᲜᲘᲜ-ᲡᲢᲐᲚᲘᲜᲘᲡ ᲓᲘᲐᲓᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲛᲑᲠᲫᲝᲚᲘ.

ᲚᲔᲜᲘᲜᲣᲠ-ᲡᲢᲐᲚᲘᲜᲣᲠᲛᲐ ᲜᲐᲪᲘᲝᲜᲐᲚᲣᲠᲛᲐ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲐᲛᲐ ᲣᲖᲠᲣᲜᲕᲔᲚᲧᲝ ᲮᲐᲚᲮᲗᲐ ᲑᲔᲓᲜᲘᲔᲠ ᲧᲝᲤᲐᲨᲘ ᲨᲔᲛᲝᲥᲛᲔᲓᲔᲑᲘᲗᲘ ᲫᲐᲚᲔᲑᲘᲡ ᲤᲝᲠᲛᲘᲗ ᲜᲐᲪᲘᲝᲜᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲣᲚᲢᲣᲠᲘᲡ ᲣᲜᲐᲠᲘ ᲒᲐᲜᲕᲘᲗᲐᲠᲔᲑᲐ ᲓᲐ ᲛᲔᲜᲐᲨᲕᲜᲘᲔᲚᲝᲕᲐᲜᲘ ᲜᲐᲪᲘᲝᲜᲐᲚᲣᲠᲘ ᲡᲝᲪᲘᲐᲚᲘᲡᲢᲣᲠᲘ ᲙᲣᲚᲢᲣᲠᲘᲡ ᲨᲔᲛᲥᲛᲜᲔᲚᲘ ᲞᲘᲠᲝᲑᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲜᲔᲠᲒᲘᲚᲘ ᲡᲐᲛᲮᲔᲑᲠᲝ ᲛᲨᲔᲜᲔᲑᲚᲝᲑᲘᲡ ᲞᲠᲝᲪᲔᲡᲨᲘ.

ᲚᲔᲜᲘᲜᲣᲠ-ᲡᲢᲐᲚᲘᲜᲣᲠᲛᲐ ᲜᲐᲪᲘᲝᲜᲐᲚᲣᲠᲛᲐ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲐᲛ ᲣᲖᲠᲣᲜᲕᲔᲚᲧᲝ ᲮᲐᲚᲮᲗᲐ ᲑᲔᲓᲜᲘᲔᲠ ᲧᲝᲤᲐᲨᲘ ᲨᲔᲛᲝᲥᲛᲔᲓᲔᲑᲘᲗᲘ ᲫᲐᲚᲔᲑᲘᲡ ᲤᲝᲠᲛᲘᲗ ᲜᲐᲪᲘᲝᲜᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲣᲚᲢᲣᲠᲘᲡ ᲣᲜᲐᲠᲘ ᲒᲐᲜᲕᲘᲗᲐᲠᲔᲑᲐ ᲓᲐ ᲛᲔᲜᲐᲨᲕᲜᲘᲔᲚᲝᲕᲐᲜᲘ ᲜᲐᲪᲘᲝᲜᲐᲚᲣᲠᲘ ᲡᲝᲪᲘᲐᲚᲘᲡᲢᲣᲠᲘ ᲙᲣᲚᲢᲣᲠᲘᲡ ᲨᲔᲛᲥᲛᲜᲔᲚᲘ ᲞᲘᲠᲝᲑᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲓᲐᲜᲔᲠᲒᲘᲚᲘ ᲡᲐᲛᲮᲔᲑᲠᲝ ᲛᲨᲔᲜᲔᲑᲚᲝᲑᲘᲡ ᲞᲠᲝᲪᲔᲡᲨᲘ.

ᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲜᲐ ᲮᲔᲚᲘᲡᲣᲤᲚᲔᲑᲘᲡ ᲛᲝᲫᲠᲐᲝᲑᲐ ᲓᲐᲘᲬᲧᲝ ᲛᲔᲝᲗᲔ ᲡᲐᲣᲙᲣᲜᲘᲡ ᲒᲐᲜᲛᲐᲕᲚᲝᲑᲐᲨᲘ. ᲛᲐᲡ ᲨᲔᲛᲓᲔᲒ ᲠᲣᲡᲗᲐᲕᲔᲚᲘ ᲮᲔᲚᲛᲫᲦᲕᲐᲜᲔᲚᲘ ᲡᲐᲮᲐᲚᲮᲝ ᲗᲔᲐᲢᲠᲔᲑᲘᲡ ᲛᲨᲔᲜᲔᲑᲚᲝᲑᲘᲡ ᲞᲘᲝᲜᲔᲠᲘ ᲘᲧᲝ ᲠᲣᲡᲗᲐᲕᲔᲚᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲝᲑᲘᲡ ᲐᲦ ᲣᲙᲕᲔ ᲚᲔᲜᲘᲜᲘᲡ ᲝᲠᲓᲔᲜᲘᲡᲛᲘᲔᲠ ᲗᲔᲐᲢᲠᲘ, ᲠᲝᲛᲔᲚᲘᲪ ᲛᲔᲪᲜᲘᲔᲠᲣᲚ ᲝᲡᲢᲐᲢᲘᲡ ᲡᲪᲔᲜᲘᲡ ᲪᲜᲝᲑᲘᲚᲘ ᲝᲡᲢᲐᲢᲘᲡ ᲙᲐᲮᲔᲗᲘᲡ ᲗᲔᲐᲢᲠᲘ ᲓᲐᲔᲡᲐᲮᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲡᲐᲮᲔᲚᲝᲑᲐ. ᲐᲛᲘᲢᲝᲛ ᲕᲔᲠ ᲒᲐᲜᲐᲮᲚᲓᲐ ᲛᲐᲨᲘᲜᲓᲔᲚᲘ ᲡᲐᲮᲘᲗ ᲒᲐᲛᲝᲪᲔᲛᲣᲚᲘ ᲚᲔᲜᲘᲜ-ᲡᲢᲐᲚᲘᲜᲘᲡ ᲓᲘᲐᲓᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲛᲑᲠᲫᲝᲚᲘ.

ᲪᲜᲝᲑᲘᲚᲘᲐ ᲘᲡᲘᲪ, ᲠᲝᲛ ᲓᲘᲓᲘ ᲡᲢᲐᲚᲘᲜᲘᲡ ᲠᲩᲔᲕᲐ-ᲛᲘᲗᲘᲗᲔᲑᲔᲑᲘ ᲓᲐᲣᲓᲝ ᲡᲐᲤᲣᲫᲕᲔᲚᲖᲔ ᲡᲐᲑᲭᲝᲗᲐ ᲮᲔᲚᲘᲡᲣᲤᲚᲔᲑᲘᲡ ᲛᲝᲫᲠᲐᲝᲑᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲮᲔᲑ ᲡᲡᲠ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘᲡ ᲮᲐᲚᲮᲗᲐ ᲙᲣᲚᲢᲣᲠᲘᲡ ᲜᲘᲛᲓᲕᲘᲚᲘ ᲓᲐᲛᲤᲣᲫᲜᲔᲑᲚᲘ ᲚᲔᲜᲘᲜ-ᲡᲢᲐᲚᲘᲜᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲝᲑᲐ.

ᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲜᲐ ᲮᲔᲚᲘᲡᲣᲤᲚᲔᲑᲘᲡ ᲛᲝᲫᲠᲐᲝᲑᲐ ᲓᲐᲘᲬᲧᲝ ᲛᲔᲝᲗᲔ ᲡᲐᲣᲙᲣᲜᲘᲡ ᲒᲐᲜᲛᲐᲕᲚᲝᲑᲐᲨᲘ, ᲠᲝᲪᲐ ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲞᲚᲔᲜᲣᲛᲖᲔ ᲛᲐᲦᲐᲚᲛᲗᲐᲜᲓᲔᲑᲝᲓᲐ ᲡᲐᲑᲭᲝᲗᲐ ᲮᲔᲚᲘᲡᲣᲤᲚᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲛᲧᲐᲠᲔᲑᲘᲡ ᲓᲦᲔᲡᲐᲡᲬᲐᲣᲚᲘᲐ.

ᲛᲐᲠᲯᲕᲜᲔᲑᲘᲡ ᲗᲔᲐᲢᲠᲘᲡ ᲛᲐᲡᲔᲑᲘᲡ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠ-ᲛᲨᲕᲔᲓᲠᲘᲣᲚ ᲐᲦᲖᲠᲓᲘᲡ ᲡᲙᲝᲚᲘᲡ ᲧᲕᲔᲚᲐ ᲡᲐᲣᲙᲔᲗᲔᲡᲝ ᲗᲕᲘᲡᲔᲑᲔᲑᲡ ᲐᲮᲐᲚᲒᲐᲖᲠᲓᲔᲚᲘ ᲘᲡᲬᲐᲕᲚᲔᲑᲓᲜᲐ ᲛᲝᲡᲬᲐᲕᲔᲗᲐ ᲡᲐᲛᲘᲕᲔ ᲬᲚᲘᲡ ᲛᲔᲝᲠᲔ ᲜᲐᲮᲔᲕᲠᲘᲓᲐᲜ ᲨᲔᲛᲝᲚᲔᲑᲣᲚᲘ ᲘᲥᲜᲔᲑᲐ ᲐᲒᲠᲔᲗᲕᲔ ᲙᲣᲠᲡᲘ „ᲛᲐᲠᲥᲡᲘᲖᲛ-ᲚᲔᲜᲘᲜᲘᲖᲛᲘᲡ ᲡᲐᲤᲣᲫᲕᲚᲔᲑᲘ“ „ᲡᲐᲙ. Კ. Პ. (Ბ) ᲘᲡᲢᲝᲠᲘᲘᲡ ᲛᲝᲙᲚᲔ ᲙᲣᲠᲡᲘᲡ“ ᲬᲘᲜᲐᲡᲬᲐᲠ ᲓᲐᲛᲗᲐᲕᲠᲔᲑᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲐᲛᲣᲨᲐᲕᲔᲑᲡ ᲮᲔᲚᲛᲫᲦᲕᲐᲜᲔᲚᲘ ᲚᲔᲜᲘᲜ-ᲡᲢᲐᲚᲘᲜᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲝᲑᲘᲡ ᲗᲔᲐᲢᲠᲘᲡ ᲛᲨᲔᲜᲔᲑᲚᲝᲑᲘᲡ ᲞᲘᲝᲜᲔᲠᲘ ᲘᲧᲝ ᲠᲣᲡᲗᲐᲕᲔᲚᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲝᲑᲘᲡ ᲐᲦ ᲣᲙᲕᲔ ᲚᲔᲜᲘᲜᲘᲡ ᲝᲠᲓᲔᲜᲘᲡᲛᲘᲔᲠ ᲗᲔᲐᲢᲠᲘ, ᲠᲝᲛᲔᲚᲛᲐᲪ ᲡᲪᲔᲜᲘᲡ ᲪᲜᲝᲑᲘᲚᲘ ᲝᲡᲢᲐᲢᲘᲡ ᲙᲐᲮᲔᲗᲘᲡ ᲗᲔᲐᲢᲠᲘ ᲓᲐᲔᲡᲐᲮᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲡᲐᲮᲔᲚᲝᲑᲐ. ᲐᲛᲘᲗᲝᲛ ᲕᲔᲠ ᲒᲐᲜᲐᲮᲚᲓᲐ ᲛᲐᲨᲘᲜᲓᲔᲚᲘ ᲡᲐᲮᲘᲗ ᲒᲐᲛᲝᲪᲔᲛᲣᲚᲘ ᲚᲔᲜᲘᲜ-ᲡᲢᲐᲚᲘᲜᲘᲡ ᲓᲘᲐᲓᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲛᲑᲠᲫᲝᲚᲘ.

ᲚᲐᲕᲠᲔᲜᲢᲘ ᲑᲔᲠᲘᲐ.

ᲓᲦᲔᲡ, ᲠᲝᲓᲔᲡᲐᲪ ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲗᲔᲐᲢᲠᲔᲑᲨᲘ ᲒᲐᲒᲐᲫᲚᲘᲡ 46 ᲗᲔᲐᲢᲠᲘ 1650 ᲨᲔᲛᲝᲛᲭᲛᲔᲓᲘ ᲛᲣᲨᲐᲙᲘᲗ, ᲜᲐᲪᲕᲚᲐᲓ 4 ᲚᲝᲜᲓᲔᲛᲘᲜᲓᲘᲚᲘᲐ, ᲒᲐᲮᲜᲐᲒᲔᲑᲣᲚᲘᲐ ᲗᲔᲐᲢᲠᲘᲡᲐ 150 ᲛᲣᲨᲐᲙᲘᲗ, ᲠᲝᲛᲔᲚᲘᲪ ᲛᲔᲛᲙᲕᲘᲓᲠᲔᲝᲑᲐᲗ ᲛᲘᲕᲘᲦᲔᲗ 1921 ᬀᲚᲡ, ᲩᲕᲔᲜ ᲒᲐᲜᲡᲐᲙᲣᲗᲠᲔᲑᲣᲚ ᲡᲐᲛᲐᲧᲣᲠᲔᲑᲔᲚᲡ ᲨᲔᲥᲛᲜᲘᲡ ᲡᲘᲐᲛᲐᲧᲘᲡ ᲒᲐᲜᲕᲘᲪᲓᲘᲗ.

ᲥᲐᲠᲗᲣᲚᲘ ᲗᲔᲐᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲮᲔᲚᲝᲕᲜᲔᲑᲘᲡ ᲐᲦᲠᲛᲫᲘᲜᲔᲑᲘᲡ ᲞᲘᲝᲜᲔᲠᲘ ᲘᲧᲝ ᲠᲣᲡᲗᲐᲕᲔᲚᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲝᲑᲘᲡ ᲐᲣ ᲣᲙᲕᲔ ᲚᲔᲜᲘᲜᲘᲡ ᲝᲠᲓᲔᲜᲘᲡᲛᲘᲔᲠᲘ ᲗᲔᲐᲢᲠᲘ, ᲠᲝᲛᲔᲚᲛᲐᲪ ᲡᲪᲔᲜᲘᲡ ᲪᲜᲝᲑᲘᲚᲘ ᲝᲡᲢᲐᲢᲘᲡ ᲙᲐᲮᲔᲗᲘᲡ ᲗᲔᲐᲢᲠᲘ ᲓᲐᲔᲡᲐᲮᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲡᲐᲮᲔᲚᲝᲑᲐ. ᲐᲮᲚᲐᲜᲓᲔᲚ ᲡᲢᲐᲚᲘᲜᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲝᲑᲘᲡ ᲗᲔᲐᲢᲠᲘᲡ ᲛᲨᲔᲜᲔᲑᲚᲝᲑᲘᲡ ᲬᲘᲜᲐᲨᲔ ᲓᲐᲛᲐᲠᲪᲮᲣᲚᲘ ᲛᲔᲪᲐᲓᲘᲜᲔᲝᲑᲘᲗᲘᲪ ᲐᲣᲪᲘᲚᲔᲑᲚᲐᲓ ᲨᲔᲔᲜᲐᲮᲐ ᲗᲔᲐᲢᲠᲘ, ᲠᲐᲓᲐᲪ ᲐᲠ ᲣᲜᲓᲐ ᲓᲐᲡᲬᲚᲔᲑᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲒᲐᲓᲐᲓᲒᲐ.

ᲛᲐᲠᲯᲕᲜᲔᲑᲘᲡ ᲗᲔᲐᲢᲠᲘᲡ ᲛᲐᲡᲔᲑᲘᲡ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠ-ᲛᲨᲕᲔᲓᲠᲘᲣᲚ ᲐᲦᲖᲠᲓᲘᲡ ᲡᲙᲝᲚᲘᲡ ᲧᲕᲔᲚᲐ ᲡᲐᲣᲙᲔᲗᲔᲡᲝ ᲗᲕᲘᲡᲔᲑᲔᲑᲡ ᲐᲮᲐᲚᲒᲐᲖᲠᲓᲔᲚᲘ ᲘᲡᲬᲐᲕᲚᲔᲑᲓᲜᲐ ᲛᲝᲡᲬᲐᲕᲔᲗᲐ ᲡᲐᲛᲘᲕᲔ ᲬᲚᲘᲡ ᲛᲔᲝᲠᲔ ᲜᲐᲮᲔᲕᲠᲘᲓᲐᲜ ᲨᲔᲛᲝᲚᲔᲑᲣᲚᲘ ᲘᲥᲜᲔᲑᲐ ᲐᲒᲠᲔᲗᲕᲔ ᲙᲣᲠᲡᲘ „ᲛᲐᲠᲥᲡᲘᲖᲛ-ᲚᲔᲜᲘᲜᲘᲖᲛᲘᲡ ᲡᲐᲤᲣᲫᲕᲚᲔᲑᲘ“ „ᲡᲐᲙ. Კ. Პ. (Ბ) ᲘᲡᲢᲝᲠᲘᲘᲡ ᲛᲝᲙᲚᲔ ᲙᲣᲠᲡᲘᲡ“ ᲓᲐᲛᲗᲐᲕᲠᲔᲑᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲐᲛᲣᲨᲐᲕᲔᲑᲡ ᲮᲔᲚᲛᲫᲦᲕᲐᲜᲔᲚᲘ ᲚᲔᲜᲘᲜ-ᲡᲢᲐᲚᲘᲜᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲝᲑᲘᲡ ᲗᲔᲐᲢᲠᲘᲡ ᲛᲨᲔᲜᲔᲑᲚᲝᲑᲘᲡ ᲞᲘᲝᲜᲔᲠᲘ ᲘᲧᲝ ᲠᲣᲡᲗᲐᲕᲔᲚᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲝᲑᲘᲡ ᲐᲦ ᲣᲙᲕᲔ ᲚᲔᲜᲘᲜᲘᲡ ᲝᲠᲓᲔᲜᲘᲡᲛᲘᲔᲠᲘ ᲗᲔᲐᲢᲠᲘ, ᲠᲝᲛᲔᲚᲛᲐᲪ ᲡᲪᲔᲜᲘᲡ ᲪᲜᲝᲑᲘᲚᲘ ᲝᲡᲢᲐᲢᲘᲡ ᲙᲐᲮᲔᲗᲘᲡ ᲗᲔᲐᲢᲠᲘ ᲓᲐᲔᲡᲐᲮᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲡᲐᲮᲔᲚᲝᲑᲐ. ᲐᲛᲘᲗᲝᲛ ᲕᲔᲠ ᲒᲐᲜᲐᲮᲚᲓᲐ ᲛᲐᲨᲘᲜᲓᲔᲚᲘ ᲡᲐᲮᲘᲗ ᲒᲐᲛᲝᲪᲔᲛᲣᲚᲘ ᲚᲔᲜᲘᲜ-ᲡᲢᲐᲚᲘᲜᲘᲡ ᲓᲘᲐᲓᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲛᲑᲠᲫᲝᲚᲘ.

ᲚᲐᲕᲠᲔᲜᲢᲘ ᲑᲔᲠᲘᲐ.

ᲓᲦᲔᲡ, ᲠᲝᲓᲔᲡᲐᲪ ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲗᲔᲐᲢᲠᲔᲑᲨᲘ ᲒᲐᲒᲐᲫᲚᲘᲡ 46 ᲗᲔᲐᲢᲠᲘ 1650 ᲨᲔᲛᲝᲛᲭᲛᲔᲓᲘ ᲛᲣᲨᲐᲙᲘᲗ, ᲜᲐᲪᲕᲚᲐᲓ 4 ᲚᲝᲜᲓᲔᲛᲘᲜᲓᲘᲚᲘᲐ, ᲒᲐᲮᲜᲐᲒᲔᲑᲣᲚᲘᲐ ᲗᲔᲐᲢᲠᲘᲡᲐ 150 ᲛᲣᲨᲐᲙᲘᲗ, ᲠᲝᲛᲔᲚᲘᲪ ᲛᲔᲛᲙᲕᲘᲓᲠᲔᲝᲑᲐᲗ ᲛᲘᲕᲘᲦᲔᲗ 1921 ᬀᲚᲡ, ᲩᲕᲔᲜ ᲒᲐᲜᲡᲐᲙᲣᲗᲠᲔᲑᲣᲚ ᲡᲐᲛᲐᲧᲣᲠᲔᲑᲔᲚᲡ ᲨᲔᲥᲛᲜᲘᲡ ᲡᲘᲐᲛᲐᲧᲘᲡ ᲒᲐᲜᲕᲘᲪᲓᲘᲗ.

ᲥᲐᲠᲗᲣᲚᲘ ᲗᲔᲐᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲮᲔᲚᲝᲕᲜᲔᲑᲘᲡ ᲐᲦᲠᲛᲫᲘᲜᲔᲑᲘᲡ ᲞᲘᲝᲜᲔᲠᲘ ᲘᲧᲝ ᲠᲣᲡᲗᲐᲕᲔᲚᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲝᲑᲘᲡ ᲐᲣ ᲣᲙᲕᲔ ᲚᲔᲜᲘᲜᲘᲡ ᲝᲠᲓᲔᲜᲘᲡᲛᲘᲔᲠᲘ ᲗᲔᲐᲢᲠᲘ, ᲠᲝᲛᲔᲚᲛᲐᲪ ᲡᲪᲔᲜᲘᲡ ᲪᲜᲝᲑᲘᲚᲘ ᲝᲡᲢᲐᲢᲘᲡ ᲙᲐᲮᲔᲗᲘᲡ ᲗᲔᲐᲢᲠᲘ ᲓᲐᲔᲡᲐᲮᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲡᲐᲮᲔᲚᲝᲑᲐ. ᲐᲛᲘᲗᲝᲛ ᲕᲔᲠ ᲒᲐᲜᲐᲮᲚᲓᲐ ᲛᲐᲨᲘᲜᲓᲔᲚᲘ ᲡᲐᲮᲘᲗ ᲒᲐᲛᲝᲪᲔᲛᲣᲚᲘ ᲚᲔᲜᲘᲜ-ᲡᲢᲐᲚᲘᲜᲘᲡ ᲓᲘᲐᲓᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲛᲑᲠᲫᲝᲚᲘ.

ᲚᲐᲕᲠᲔᲜᲢᲘ ᲑᲔᲠᲘᲐ.

ᲣᲛᲐᲦᲚᲔᲡ ᲡᲙᲝᲚᲐᲨᲘ ᲛᲐᲠᲥᲡᲘᲖᲛ-ᲚᲔᲜᲘᲜᲘᲖᲛᲘᲡ ᲡᲬᲐᲕᲚᲔᲑᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲮᲔᲑ

ᲛᲝᲡᲙᲝᲕᲘ, 14 ᲘᲐᲜᲕᲐᲠᲘ (ᲡᲐᲙᲙᲔᲠᲡ.). ᲣᲛᲐᲦᲚᲔᲡᲘ ᲡᲙᲝᲚᲘᲡ ᲨᲔᲥᲛᲔᲑᲘᲡ ᲡᲠᲣᲚᲧᲝᲤᲐᲓ-ᲡᲐᲧᲐᲕᲨᲘᲠᲝ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲛᲐ ᲨᲔᲘᲛᲣᲨᲐᲕᲐ ᲬᲔᲡᲘ ᲣᲛᲐᲦᲚᲔᲡᲘ ᲡᲙᲝᲚᲐᲨᲘ ᲛᲐᲠᲥᲡᲘᲖᲛ-ᲚᲔᲜᲘᲜᲘᲖᲛᲘᲡ ᲡᲬᲐᲕᲚᲔᲑᲘᲡᲐ ᲡᲐᲙ. Კ. Პ. (Ბ) ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲞᲠᲝᲞᲐᲒᲐᲜᲓᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲮᲔᲑ ᲒᲐᲛᲝᲪᲔᲛᲣᲚᲘ ᲓᲐᲓᲒᲔᲜᲘᲚᲔᲑᲘᲗ. ᲐᲛᲘᲢᲝᲛ ᲨᲔᲘᲧᲕᲐᲠᲐ ᲘᲒᲘ ᲮᲐᲚᲮᲡ.

1938-1939 ᲡᲐᲡᲬᲐᲕᲚᲝ ᲬᲚᲘᲡ ᲛᲔᲝᲠᲔ ᲜᲐᲮᲔᲕᲠᲘᲓᲐᲜ ᲣᲛᲐᲦᲚᲔᲡᲘ ᲡᲐᲡᲬᲐᲕᲚᲔᲑᲚᲔᲑᲨᲘ ᲡᲮᲕᲐᲓᲐᲡᲮᲕᲐ ᲡᲝᲪᲘᲐᲚᲣᲠ-ᲔᲙᲝᲜᲝᲛᲘᲣᲠᲘ ᲓᲘᲡᲪᲘᲞᲚᲘᲜᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲛᲝᲣᲙᲘᲓᲔᲑᲔᲚᲘ ᲙᲣᲠᲡᲔᲑᲘᲡ ᲜᲐᲪᲕᲚᲐᲓ ᲨᲔᲛᲝᲚᲔᲑᲣᲚᲘ ᲘᲥᲜᲐ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲒᲐᲛᲝᲪᲓᲔᲑᲐ „ᲛᲐᲠᲥᲡᲘᲖᲛ-ᲚᲔᲜᲘᲜᲘᲖᲛᲘᲡ ᲡᲐᲤᲣᲫᲕᲚᲔᲑᲘ“ „ᲡᲐᲙ. Კ. Პ. (Ბ) ᲘᲡᲢᲝᲠᲘᲘᲡ ᲛᲝᲙᲚᲔ ᲙᲣᲠᲡᲘᲡ“ ᲓᲠᲛᲐᲓ ᲡᲬᲐᲕᲚᲐ. ᲡᲐᲡᲬᲐᲕᲚᲔᲑᲚᲔᲑᲨᲘ ᲨᲔᲛᲝᲘᲭᲠᲔᲑᲐ ᲣᲤᲠᲝᲡᲘ ᲙᲣᲠᲡᲔᲑᲘᲡ ᲡᲢᲣᲓᲔᲜᲢᲔᲑᲘᲡᲗᲕᲘᲡ, ᲠᲝᲛᲚᲔᲑᲗᲐᲪ ᲚᲔᲜᲘᲜᲘᲖᲛᲘᲡ ᲙᲣᲠᲡᲘᲡ ᲓᲐᲐᲛᲗᲐᲕᲠᲔᲡ, 1938-1939 ᲡᲐᲡᲬᲐᲕᲚᲝ ᲬᲚᲘᲡ ᲛᲔᲝᲠᲔ ᲜᲐᲮᲔᲕᲠᲘᲓᲐᲜ ᲨᲔᲛᲝᲚᲔᲑᲣᲚᲘ ᲘᲥᲜᲔᲑᲐ ᲐᲒᲠᲔᲗᲕᲔ ᲙᲣᲠᲡᲘ „ᲛᲐᲠᲥᲡᲘᲖᲛ-ᲚᲔᲜᲘᲜᲘᲖᲛᲘᲡ ᲡᲐᲤᲣᲫᲕᲚᲔᲑᲘ“ „ᲡᲐᲙ. Კ. Პ. (Ბ) ᲘᲡᲢᲝᲠᲘᲘᲡ ᲛᲝᲙᲚᲔ ᲙᲣᲠᲡᲘᲡ“ ᲓᲐᲛᲗᲐᲕᲠᲔᲑᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲐᲛᲣᲨᲐᲕᲔᲑᲡ ᲮᲔᲚᲛᲫᲦᲕᲐᲜᲔᲚᲘ ᲚᲔᲜᲘᲜ-ᲡᲢᲐᲚᲘᲜᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲝᲑᲘᲡ ᲗᲔᲐᲢᲠᲘᲡ ᲛᲨᲔᲜᲔᲑᲚᲝᲑᲘᲡ ᲞᲘᲝᲜᲔᲠᲘ ᲘᲧᲝ ᲠᲣᲡᲗᲐᲕᲔᲚᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲝᲑᲘᲡ ᲐᲦ ᲣᲙᲕᲔ ᲚᲔᲜᲘᲜᲘᲡ ᲝᲠᲓᲔᲜᲘᲡᲛᲘᲔᲠᲘ ᲗᲔᲐᲢᲠᲘ, ᲠᲝᲛᲔᲚᲛᲐᲪ ᲡᲪᲔᲜᲘᲡ ᲪᲜᲝᲑᲘᲚᲘ ᲝᲡᲢᲐᲢᲘᲡ ᲙᲐᲮᲔᲗᲘᲡ ᲗᲔᲐᲢᲠᲘ ᲓᲐᲔᲡᲐᲮᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲡᲐᲮᲔᲚ

17 იანვარს დაიწყება მოსახლეობის სრულიად-საკავშირო აღწერა

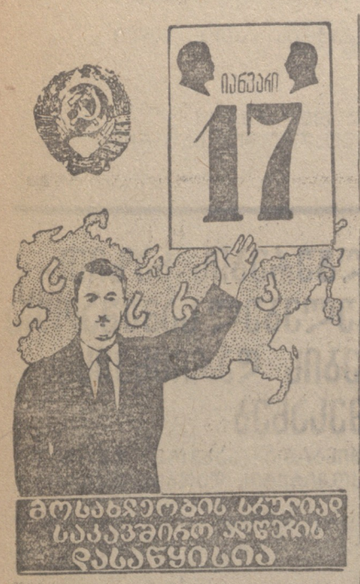

აღწერისათვის მზადების ქრონიკა

ახალქალაქი, 11 იანვარი. ახალქალაქის რაიონში გაცხოველებით ემზადებიან მოსახლეობის აღწერისათვის. საალწერო უბნები კარგად არის მოწყობილი. რაიონის ყველა სოფლის საალწერო უბნებში შემოღებულია მორიგეობა. ტარდება ლექციები და კონსულტაციები. სასოფლო საბჭოებსა და კოლმეურნეობათა თავმჯდომარეებმა სპეციალურ თათბირზე განიხილეს აღწერისათვის მზადების საკითხი.

○

ხილნარი, 11 იანვარი. 500-ამდე ტარი — მასწავლებლები, პარტორგები, რაიონული და სასოფლო საბჭოების დიპუტატები ეწევიან ახალი განმარტებითის მუშაობას მოსახლეობის აღწერის მნიშვნელობის შესახებ. საალწერო უბნები უზრუნველყოფილია ბინით, ინვენტარით. განათებით, ყველა საალწერო განყოფილება გაფორმებულია ლოზუნგებით და პლაკატებით.

სასოფლო საბჭოებში გაჩაღებულია შეჯიბრება აღწერის უკეთ ჩატარებისათვის. ქვემო-მაჩხაანის სასოფლო საბჭომ შეჯიბრებაში გამოიწვია ბოდბისხევის სასოფლო საბჭო.

○

ფოთი, 12 იანვარი (საკ. კორ.). ფოთი მზად არის მოსახლეობის აღწერისათვის. 12 იანვარს დილის 9 საათიდან ყველა აღმწერებმა და ინსტრუქტორ-კონტროლიორებმა დაიწყეს წინასწარი შემოვლა თავიანთ უბნებში კარგად მუშაობენ ინსტრუქტორ-კონტროლიორები გ. შუბლაძე, ბ. ბაჟაღაა და ი. ლაკირბაია. სამეთხუველოებში, ნავსადგურსა და ნავსადგურის კლუბში სისტემატურად ტარდება აგიტაცია აღწერის საკითხებზე.

ინსტრუქტორ-კონტროლიორები უზრუნველყოფილი არიან ბინებით. სატრანსპორტო საშუალებებით და საალწერო ინვენტარით.

⊙

თიანეთი, 13 იანვარი (საკ. კორ.). რაიონს მოსახლეობის [illegible] აღწერისათვის მზადებაში ჯერ კიდევ სერიოზული დეფექტები აქვს. არა ყველი აღწერის კადრებისათვის საჭირო 12 ცხენი.

სიმონიანთ-ხევისა და ღულების სასოფლო საბჭოებში აგიტ-მასობრივი მუშაობა მივიწყებულია. მდგომარეობა სერიოზულ ყურადღებას მოითხოვს.

○

ბახარაძე, 13 იანვარი (საკ. კორ.). ბახარაძის რაიონში მოსახლეობის სრულიად-საკავშირო აღწერისათვის მზადება ჯერ კიდევ არადამაკმაყოფილებლად მიმდინარეობს.

მერიის სასოფლო საბჭოს თავმჯდომარე გ. გოგიტიძე გულგრილად ეკიდება აღწერის საქმეს. ინსტრუქტორ-კონტროლიორებს არა ჰქვათ ცხეები, რაც ხელს უშლის შორეულ უბნებში აღწერის საქმის ხელმძღვანელთათვის დახმარების გაწევას.

აღწერის მნიშვნელობის შესახებ აგიტაცია-პროპაგანდას მთლიანად მოკლებულია ადგილობრივი მრეწველობის 32 რუსი მუშა, ხოლო ლიხაურის სასოფლო საბჭოს თავმჯდომარე ამხ. შ. ურუშაძე ამ მდგომარეობას უყურადღებოდ სტოვებს.

ზოგიერთი საწარმო - დაწესებულების ხელმძღვანელი სამუშაოდან არ ანთავისუფლებს აღმწერებს; მაგალითად, სახბანკის რაიგანყოფილების მმართველმა ამხ. ი. მუჯირიმ არ გაანთავისუფლა ქალაქის მე-4 უბნის აღმწერი თ. ცერცვაძე.

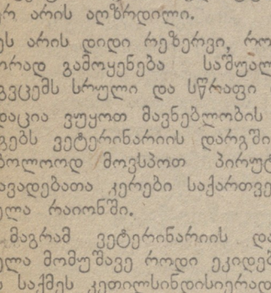

აღმწერთა მკერდის ნიშანი

მზადება აფხაზეთში

(ტელეგრაფით საკ. კორესპონდენტისაგან)

აფხაზეთის ასს რესპუბლიკაში სულ 725 საალწერო უბანია, ამათგან წინასწარ შემოსულია 545. 12 იანვარს აღწერებმა დაიწყეს უბნების შემოვლა. 545 აღმწერიდან შემოვლა დაიწყო 515. მუშაობა არ დაწყებია 30 აღმწერს.

ქ. სოხუმში შემოვლა არ დაწყებია ფინსახკომის თანამშრომელს, აღმწერ ვინოგრადოვს, რადგანაც ის სამუშაოდან არ გაანთავისუფლა ფინანსთა სახ. კომისარმა ბგანბამ. ოჩამჩირის რაიონში 21 აღმწერს არ დაუწყია წინასწარი შემოვლა, რადგანაც მათ არ ჰქონდათ სოფლის მოსახლეობის აღმწერის უბის წიგნაკები, რომლებიც აღრიცხვის ყოფილმა რაიონსპეტორმა მახარაძემ გაანაწილა. მიღებულია ყველა ზომები მდგომარეობის გამოსასწორებლად.

გ. მერკვილაძე

სახლების წინასწარი ჩამოვლა თბილისში

კიროვის რაიონში

12 იანვარს კიროვის რაიონში დილიდანვე დაიწყეს მუშაობა კიროვის სახელობის რაიონის საალწერო განყოფილებებმა. 4 პუნქტში შეიკრიბა რაიონის ყველა 173 აღმწერი. უბნების წინასწარი ჩამოვლის დაწყებამდე საალმწერო განყოფილებათა გამგეებმა და ინსტრუქტორ-კონტროლიორებმა ჩაატარეს აღმწერთა დატრებითი ინსტრუქტაჟი.

8 საათსა და 30 წუთზე დაიწყო ჩამოსვლა — აღწერისათვის მოსახლეობის მზადყოფნის შემოწმება. ყველა სახლში აღმწერნი ადარებდნენ ბინებისა და მცხოვრებთა რაოდენობის იმ მასალას, რომელიც შეტანილია აღმწერის უბის წიგნში.

აღმწერებმა ხელმოწყობი კომისიების წევრთა და რაისაბჭოს დეპუტატთა დახმარებით ხელახლა დანომრეს ყველა ბინა.

გვიან საღამოს კიროვის სახელობის რაისაბჭოს აღწერის ბიურომაც უკვე ბრუნდებოდნენ ის აღმწერნი, რომელთაც დაამთავრეს თავიანთი უბნების წინასწარი ჩამოვლა. ისინი ჩამოვლის შედეგებს აცნობდნენ ინსტრუქტორ - კონტროლიორებს.

25 კაცისგან შემდგარი ბრიგადა თავის დროზე გამოცხადდა და 4 ½ საათისათვის ადგილზე იყო. მაგრამ საცდელი გასვლის ხელმძღვანელმა საქართველოს სახალხო მეურნეობის აღრიცხვის სამმართველოს მუშაკმა ამხ. თოდრიამ წინასწარ არ შეიტყო თუ როდის ჩამოაყენებდნენ და როდის გავიდოდა მატარებელი; ამიტომ მატარებელი 15 წუთით ადრე გავიდა ბრიგადის პერონზე გასვლამდე. სადგურის მუშაკებს არაფერი გაუკეთებიათ იმისათვის, რომ უზრუნველეყოთ დახმარება ბრიგადისათვის.

პერონზე ბრიგადას არ შეხვდნენ სადგურის პარტიული და პროფესიული ორგანიზაციების მუშაკები. (საქდესი).

მთავარი რამ დაავიწყდათ

ქედა, (საქდესი). მოსახლეობის აღწერის უკეთ ჩატარებისათვის ქედის რაიონმა შეჯიბრებაში გამოიწვია ქობულეთის რაიონი. გამოწვევა მიღებულია. მაგრამ აღწერისათვის მზადების ტემპები ქედის რაიონში ისეთია, რომ თუ შემდეგშიც ასე გაგრძელდა, საეჭვოა რაიონმა შეასრულოს ქობულეთთან დადებული ხელშეკრულებით ნაკისრი ვალდებულებანი.

მართალია, რაიონში შედგენილია აღწერის ჩატარების გეგმა, განაწილებულია მომზადებული კადრები საინსტრუქტორო და სააღწერო უბნებში, დამთავრებულია საკომლო წიგნების დაზუსტება, მაგრამ რაიონში დაავიწყდათ მთავარი რამ —მასობრივი ახსნა-განმარტებითი მუშაობა მოსახლეობას შორის. განსაკუთრებით სუსტად არის დაყენებული მასობრივი ახსნა-განმარტებითი მუშაობა ზვარის სასოფლო საბჭოში. (სას. საბჭოს თავმჯდომარე ამხ. მახარაძე), პირველი მაისის სასოფლო საბჭოში (თავმჯდომარე ამხ. სურმანიძე) და ალიკოლოლების სასოფლო საბჭოში (თავმჯდომარე ამხ. შირვაშიძე).

აღწერის მზადებაში სრულიად არა სჩანს კომკავშირისა და პროფორგანიზაციების მონაწილეობა.

მზად ვარ აღწერისათვის

მოსახლეობის აღწერაში მონაწილეობას ვიღებ პირველად. ამიტომ ჩემთვის საჭირო იყო რაც შეიძლებოდა ენერგიული მუშაობა იმისათვის, რომ შემეთვისებინა აღწერის თეორიული და პრაქტიკული საკითხები.

ინსტრუქტაჟის მიღების დროს არცერთი საათი არ გამიცდენია. აღწერის საკითხებში ჩემი მომზადების დონე შეაფასეს „ფრიადზე". მარტო ინსტრუქტაჟით და აღწერის ინსტრუქციის წაკითხვით არ დავკმაყოფილებულვარ, სისტემატურად ვკითხულობდი ცენტრალურ პრესაში გამოქვეყნებულ მასალებს, გულმოდგინედ დავამუშავე „აგიტატორის ბლოკნოტი".

თბილისის სტალინის რაიონის მეორე საალწერო განყოფილებაში (სადაც მე მიხდება მუშაობა) ჩატარდა ინსტრუქტორ-კონტროლიორების და აღმწერების საინსტრუქტაჟო თათბირი. ამხანაგების ძალიან ბევრი საკითხი წამოაყენეს. მე მზად ვიყავი ყოველ კითხვაზე გამეცა პასუხი, ამ თათბირზე ერთხელ კიდევ შევამოწმე ჩემი მომზადება. ახლა შემიძლია განვაცხადო, რომ მზად ვარ აღწერისათვის. მზად ვარ შევასრულო მთავრობისა და პარტიის დავალება — აღწერის ჩემს საალწერო უბანში არ დავუშვა არცერთი შეცდომა, არ გამოვტოვო არცერთი მოქალაქე.

აღმწერი ნინა შამანაური

არ იციან როდის დაიწყება აღწერა

თელავი, (საქდესი). ვარდისუბნის სასოფლო საბჭო სუსტად ემზადება მოსახლეობის სრულიად-საკავშირო აღწერისათვის. 24 აგიტატორიდან მხოლოდ ორმა მიიღო „აგიტატორის ბლოკნოტი", რომელიც შეიცავს სახელმძღვანელო სტატიებსა და მასალას აღწერის ჩატარების შესახებ. აგიტატორებმა ამხ. კვინტრაძემ, მარგალიტაშვილმა, ირემაფლმა და მრავალმა სხვებმა, რომელნიც ვალდებული არიან მასობრივი ახსნა-განმარტებითი მუშაობა ჩაატარონ აღწერის მნიშვნელობის შესახებ, თითო-ოროლა საუბარი მოაწყეს მოსახლეობასთან. მრავალმა კოლმეურნემ —ნიკო ჯაშაშვილმა, გიორგი ყარაულაშვილმა, ნიკო კობიაშვილმა, იოსებ ყარაულაშვილმა და სხვებმა ისიც კი არ იციან, თუ რა დღეს იწყება აღწერა.

კომინტერნის, ორჯონიკიძისა და მე-17 პარტყრილობის სახელობის კოლმეურნეობებში არ არის გამოყოფილი აღწერის ხელშემწყობი კომისია. კოლმეურნეობებში არ გამოდის აღწერის საკითხებისადმი მიძღვნილი კედლის გაზეთები, არ არის გაჩაღებული სოციალისტური შეჯიბრება საალწერო უბნებს შორის. ასეთივე მდგომარეობაა იყალთოს, ოქიოს, რუისპირისხ და სხვა სასოფლო საბჭოებში.

კ. ლიბკნეხტი და რ. ლუქსემბურგი

(მკვლელობის 20 წლისთავისათვის)

1919 წლის 15 იანვარს ავაზაკურად მოჰკლეს გერმანიის რევოლუციური მუშების ბელადები, გერმანიის კომუნისტური პარტიის ორგანიზატორები — კარლ ლიბკნეხტი და როზა ლუქსემბურგი. მათ გაუსწორდნენ თეთრგვარდიელი ოფიცრები გერმანიის მთავრობის პირდაპირი მითითებით, რომლის სათავეშიაც მაშინ იდგნენ სოციალ-დემოკრატების ბელადები, გერმანული ბურჟუაზიის ერთგული ქოფაკები და ლაქიები — ებერტი, შეიდემანი და ნოსკე.

კ. ლიბკნეხტი ჭაბუკობის წლებიდან მიემხრო რევოლუციურ მოძრაობას. მგზნებარე ტრიბუნი, რევოლუციური ახალგაზრდობის ბელადი, იგი გერმანიის რაიხსტაგის (პარლამენტის) ერთადერთი დეპუტატი იყო, რომელმაც სამხედრო კრედიტების წინააღმდეგ მისცა ხმა 1914 წელს. ომისსაწინააღმდეგო პროპაგანდისათვის ლიბკნეხტი არაერთხელ ჩაუმწყვდევიათ საპყრობილეში. ლიბკნეხტი გერმანიაში პირველი მიესალმა სიხარულით რუსეთის დიდი ოქტომბრის სოციალისტურ რევოლუციას. მისი თანამებრძოლი როზა ლუქსემბურგიც ახალგაზრდობიდან ასრულებდა თვალსაჩინო როლს ჯერ პოლონეთის, ხოლო შემდეგ გერმანიის პროლეტარიატის რევოლუციურ მოძრაობაში.

1919 წლის იანვრის დღეებში კონტრრევოლუციურმა ბურჟუაზიამ პროვოკაცია მოაწყო ბერლინის რევოლუციურ მუშებს და ვამოიწვია მათი შეიარაღებული გამოსვლა. გერმანიის ბურჟუაზიამ დაავალა სამხედრო მინისტრს — სოციალ-ვამკეთელ ნოსკეს სისხლის მორევში ჩაეხრჩო ეს გამოსვლა და მოესპო გერმანიის რევოლუციური პროლეტარიატის ბელადები — კ. ლიბკნეხტი და რ. ლუქსემბურგი.

გერმანიის მთელმა კონტრრევოლუციურმა პრესამ, მათ შორის სოციალ - დემოკრატიულმა გაზეთმა „ფორვერტსმაც", გააფთრებული დევნა მოაწყო ლიბკნეხტისა და ლუქსემბურგის წინააღმდეგ, ისინი აშკარად მოუწოდებდნენ მათი მკვლელობისაკენ. მათ, ვინც მოჰკლავდა კარლსა და როზას, რომლებიც დევნას ემალებოდნენ, დიდ ჯილდოს ჰპირდებოდნენ. 15 იანვარს ლიბკნეხტი და ლუქსემბურგი დააპატიმრეს და იმავე დღეს, მხეცური წამების შემდეგ, ისინი მოჰკლეს. ამავე დღეებში მოჰკლეს აგრეთვე ასობით სხვა რევოლუციური მებრძოლნი.

ლიბკნეხტისა და ლუქსემბურგის მკვლელები არამცთუ არ დასჯეს, არამედ ჯერ კიდევ სოციალ-დემოკრატიული მთავრობის დროს ისინი „ნაციონალურ გმირებად" გადააქციეს. ახლა ფაშისტურ გერმანიაში ეს ჯალათები კიდევ უფრო მეტი ხატივით არიან მოსილნი და ფაშისტ დიქტატორების განსაკუთრებული წყალობით სარგებლობენ.

კ. ლიბკნეხტისა და როზა ლუქსემბურგის მკვლელობით გერმანიის ბურჟუაზია ცდილობდა ჩაესახშოვე მოესპო კომუნისტური მოძრაობა გერმანიაში. მაგრამ მან ეს ვერ მოახერხა. კავშირი „სპარტაკი", რომელიც კ. ლიბკნეხტმა შექმნა და რომელსაც ხელმძღვანელობდა, გაიზარდა გერმანიის მძლავრ კომუნისტურ პარტიად, რომელმაც ათასობით თავდადებული მებრძოლნი აღზარდა. ამ მებრძოლთა პირველ რიგებში ჩაიარა გერმანიის პროლეტარიატის საყვარელი ბელადი ამხ. ტელმანი, რომელიც ასევე დატყვევებულია ფაშისტ ბარბაროსთა მიერ. მიუხედავად ფაშისტური ტერორის კომპარტია ძმიმე არალეგალურ პირობებში გმირულად იბრძვის ერთიანი სახალხო ანტიფაშისტური ფრონტის შექმნისათვის.

კარლ ლიბკნეხტი და როზა ლუქსემბურგი შეცდომებს უშვებდნენ თავის პოლიტიკურ მოღვაწეობაში. ამისათვის მათ აკრიტიკებდნენ ლენინი და სტალინი. მიუხედავად მათი შეცდომების, კ. ლიბკნეხტი და რ. ლუქსემბურგი მუშათა მოძრაობისა და კომუნისტური ინტერნაციონალის ისტორიაში შევიდნენ, როგორც თავდადებული მებრძოლნი მუშათა კლასის საქმისათვის.

მათი ხსოვნა მარად ცოცხალი იქნება.

სანიმუშო თემები საუბრებისა ვ. ი. ლენინის გარდაცვალების 15 წლისთავისათვის

I. ლენინი—საკავშირო კომუნისტური პარტიის (ბოლშევიკების) ორგანიზატორი და ბელადი.

ა) ლენინის რევოლუციური მოღვაწეობის დასაწყისი.

ბ) ლენინის ბრძოლა ბოლშევიკური პარტიის, ახალი ტიპის პარტიის შექმნისათვის.

გ) ლენინი და ბოლშევიკების პარტია ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის გამარჯვებისა და პროლეტარიატის დიქტატურის დამყარებისათვის ბრძოლაში.

დ) ლენინი და ბოლშევიკების პარტია სოციალისტური მშენებლობისა და უკლებლივ, სოციალისტური საზოგადოების აშენებისათვის ბრძოლაში.

ე) ლენინი როგორც ადამიანი და როგორც მოღვაწე.

ლენინი — მაღალი პრინციპულობის, ბრძოლაში უშიშარი და პარტიისა და ხალხის ყველა მტრებისადმი დაუნდობელი პოლიტიკური მოღვაწის ნიმუში.

ლენინის სიბრძნე ყველა საკითხის გადაჭრის დროს, პანიკის ყოველგვარი ნასახის უცხონლობა. ლენინის სიყვარული ხალხისადმი, ულრმესი რწმენა მასებისადმი. ლენინი — უდიდესი თავდაბლობის ნიმუში.

ვ) ლენინისა და სტალინის დიადი მეგობრობა.

ლიტერატურა:

1. ი. სტალინი. ლენინის შესახებ. სახპოლიტგამმცემლობა. 1938.

2. ი. სტალინი. ლენინიზმის საკითხები („ლენინიზმის საფუძვლების შესახებ". თავი VIII და „ლენინიზმის საკითხებისათვის". თავი V). მე-10 გამოცემა. სახპოლიტგამმცემლობა. 1938.

3. ი. ბ. სტალინი. სიტყვა ქალაქ მოსკოვის სტალინის საარჩევნო ოლქის ამომრჩეველთა წინასაარჩევნო კრებაზე 1937 წლის 11 დეკემბერს. სკპ. ბ. პ. (ბ) ც. კ-ის პარტგამომცემლობა. 1937.

4. საკავშირო კომუნისტური პარტიის (ბოლშევიკების) ისტორია. მოკლე კურსი. სკპ. ბ. პ. (ბ) ც. კ-ის კომისიის რედაქციით. მოწონებულია სკპ. ბ. პ. (ბ) ც. კ-ის მიერ. 1938 წელი. სახპოლიტგამმცემლობა. 1938.

II. ლენინი - რევოლუციური თეორიის შემომქმედი მეცნიერების დიადი კორიფეი.

ა) ლენინი რევოლუციური თეორიის მნიშვნელობის შესახებ.

ბ) ლენინი — მეცნიერების დიადი კორიფეი.

გ) ლენინმა აღორძინა მარქსიზმი და შემდგომ განავითარა მარქსენგელსის მოძღვრება იმპერიალიზმის ეპოქის შესაბამისად.

„ლენინიზმი არის იმპერიალიზმისა და პროლეტარული რევოლუციის ეპოქის მარქსიზმი. უფრო ზუსტად: ლენინიზმი არის პროლეტარული რევოლუციის თეორია და ტაქტიკა საერთოდ, პროლეტარიატის დიქტატურის თეორია და ტაქტიკა განსაკუთრებით" (სტალინი).

დ) სტალინი — უდიდესი თეორეტიკოსი, მარქსის, ენგელსის, ლენინის განმგრძობი.

ე) „სკპ. ბ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსი", რომელიც შექმნილია ამხანაგ სტალინის ხელმძღვანელობით და უშუალო მონაწილეობით, არის მარქსიზმ-ლენინიზმის დარგში ძირითად ცოდნათა ენციკლოპედია. სკპ. ბ. პ. (ბ) ისტორია არის მარქსიზმ-ლენინიზმი მოქმედებაში.

ვ) შემოქმედებითად დაეეუფლოთ მარქსისტულ - ლენინურ თეორიას და წავწიოთ იგი წინ.

ლიტერატურა:

1. ი. სტალინი. ლენინიზმის საკითხები („ლენინიზმის საფუძვლების შესახებ". თავი III და „ლენინიზმის საკითხებისათვის". თავი I). მე-10 გამოცემა. სახპოლიტგამმცემლობა. 1938.

2. ი. სტალინი. ლენინიზმის საკითხები („საუბარი ამერიკის მუშათა პირველ დელეგაციასთან"). მე-10 გამოცემა. სახპოლიტგამმცემლობა. 1938.

3. ი. ბ. სტალინი. სიტყვა ქ. მოსკოვის სტალინის საარჩევნო ოლქის ამომრჩეველთა წინასაარჩევნო კრებაზე 1937 წლის 11 დეკემბერს. სკპ. ბ. პ. (ბ) ც. კ-ის პარტგამომცემლობა. 1937.

4. ამხანაგ სტალინის სიტყვა, წარმოთქმული უმაღლესი სკოლის მუშაკთა მიღებაზე კრემლში 1938 წლის 17 მარტს. სახპოლიტგამმცემლობა. 1938.

5. საკავშირო კომუნისტური პარტიის (ბოლშევიკების) ისტორია. მოკლე კურსი. სკპ. ბ. პ. (ბ) ც. კ-ის კომისიის რედაქციით. მოწონებულია სკპ. ბ. პ. (ბ) ც. კ-ის მიერ. 1938 წელი. (დასკვნა). სახპოლიტგამმცემლობა. 1938.

6. სკპ. ბ. პ. (ბ) ც. კ-ის დადგენილება „სკპ. ბ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსის" გამოშვებასთან დაკავშირებით პარტიული პროპაგანდის დაყენების შესახებ". სახპოლიტგამმცემლობა. 1938.

III. ლენინი—მსოფლიოში პირველი მუშათა და გლეხთა სოციალისტური სახელმწიფოს შემქმნელი და მშენებელი.

ა) ლენინი — ოქტომბრის დიდი სოციალისტური რევოლუციის გამარჯვების ორგანიზატორი.

ბ) ლენინი — მსოფლიოში პირველი მუშურ - გლეხური სახელმწიფოს მშენებელი.

გ) სტალინური, მსოფლიოში ყველაზე დემოკრატიული, კონსტიტუცია ლენინის იდეების ხორცშესხმაა.

დ) ლენინი და სტალინი კაპიტალისტური გარემოცვის შესახებ.

ე) კაპიტალისტური გარემოცვა და მუშათა და გლეხთა სოციალისტური სახელმწიფოს შემდგომი განმტკიცების საჭიროება.

ვ) საბჭოთა ჩალხის რევოლუციური სიფხიზლისა და მობილიზაციური მზადყოფნის ზრდა. სსრ კავშირის თავდაცვითი ძლიერების განმტკიცების ამოცანები.

ზ) საბჭოების ქვეყანა ლენინური გზით ამხანაგ სტალინის ხელმძღვანელობით მიდის კომუნიზმის სრული გამარჯვებისაკენ.

ლიტერატურა:

1. ვ. ი. ლენინი. თხზ. ტ. XXI, გვ. 371 — 383, 396 — 408, 429 — 440.

2. ი. სტალინი. ლენინიზმის საკითხები („ლენინიზმის საფუძვლების შესახებ". თავი IV). მე-10 გამოც. სახპოლიტგამმცემლობა. 1938.

3. ი. ბ. სტალინი. სსრ კავშირის კონსტიტუციის პროექტის შესახებ. მოხსენება სრულიად-საკავშირო საგანგებო VIII ყრილობაზე 1936 წლის 25 ნოემბერს. სკპ. ბ. პ. (ბ) ც. კ-ის პარტგამომცემლობა. 1936.

4. ი. სტალინი. პარტიული მუშაობის ნაკლოვანებებსა და ტროცკისტ და სხვათა ორგულთა ლიკვიდაციის ღონისძიებებზე. მოხსენება და სამოლოო სიტყვა სკპ. ბ. პ. (ბ) ც. კ-ის პარტგამომცემლობა. 1937.

5. ი. ბ. სტალინი. სიტყვა კრემლის სასახლეში წითელი არმიის აკადემიკოსთა გამოშვებაზე 1935 წლის 4 მაისს. სახპოლიტგამმცემლობა. 1938.

6. ამხ. ივანოვის წერილი და ამხანაგ სტალინის პასუხი. სკპ. ბ. პ. (ბ) ც. კ-ის პარტგამომცემლობა. 1938.

7. ვ. მ. მოლოტოვი. ოქტომბრის რევოლუციის XXI წლისთავი. მოხსენება მოსკოვის საბჭოს საზეიმო სხდომაზე 1938 წლის 6 ნოემბერს. სახპოლიტგამმცემლობა. 1938.

8. ა. ა. ჟდანოვი. სიტყვა საკ. ალკ (ბ) ცენტრალური კომიტეტის საზეიმო პლენუმზე აქტივთან ერთად, მიძღვნილზე სკპ. (ბ) ალკ XX წლისთავისადმი, დიდ თებერვალ-რევოლუციის 1938 წლის 29 ოქტომბერს. სახპოლიტგამმცემლობა. 1938 წ.

9. საკავშირო კომუნისტური პარტიის (ბოლშევიკების) ისტორია. მოკლე კურსი. სკპ. ბ. პ. (ბ) ც. კ-ის რედაქციით. მოწონებულია სკპ. ბ. პ. (ბ) ც. კ-ის მიერ. 1938 წელი. სახპოლიტგამმცემლობა. 1938.

10. სკპ. ბ. პ. (ბ) ც. კ-ის დადგენილება „სკპ. ბ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსის" გამოშვებასთან დაკავშირებით პარტიული პროპაგანდის დაყენების შესახებ". სახპოლიტგამმცემლობა. 1938.

IV. 15 წელი ულენინოდ. ამხანაგ სტალინის ხელმძღვანელობით ლენინური გზით.

ა) ამხანაგ სტალინის დიადი ფიცი ლენინის გარდაცვალების სამგლოვიარო დღეებში სსრ კავშირის საბჭოების II ყრილობაზე: მაღლა გვეჭიროს და წმინდად დავიცვათ პარტიის წევრის დიდი სახელი; დავიცვათ ჩვენი პარტიის ერთიანობა, როგორც თვალის ჩინი; დავიცვათ და განვამტკიცოთ პროლეტარიატის დიქტატურა; მთელი ძალღონით განვამტკიცოთ მუშათა და გლეხთა კავშირი; განვამტკიცოთ ჩვენი წითელი არმია, ჩვენი წითელი ფლოტი; განვამტკიცოთ და გავაფართოოთ რესპუბლიკების კავშირი; ერთიანულება კომუნისტური ინტერნაციონალის პრინციპებისადმი.

ბ) ლენინის ანდერძის შესრულება ამხანაგ სტალინის ხელმძღვანელობით.

„სოციალიზმი სსრ კავშირისათვის არის ის, რაც უკვე მიღწეული და მოპოვებულია" (სტალინი).

გ) ჩვენი ამოცანები სოციალისტური წარმოების განვითარებისა და განმტკიცების და კაპიტალისტურ გარემოცვასთან ბრძოლის დარგში. ამოცანები მრეწველობის, სოფლის მეურნეობის, ტრანსპორტის, ვაჭრობის, ქვეყნის თავდაცვისუნარიანობის განმტკიცების დარგში; აღმოფხვრა და ბოლომდე გაანადგურება მტრული ძალებისა: ფაშიზმის ტროცკისტ - ბუხარინელი, ბურჟუაზიულ - ნაციონალისტური და სხვა აგენტებისა; ინტერნაციონალური პროლეტარული კავშირის გაძლიერება და განმტკიცება; წითელი არმიის, წითელი ფლოტის, თავდაცვა - ავიაქიმის გაძლიერება და განმტკიცება; მთელი ჩვენი ხალხი ვიყოლიოთ მობილიზაციური მზადყოფნის მდგომარეობაში.

„სკპ. ბ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსი" — ბოლშევიზმის მძლავრი იდეური იარაღი.

„დაეუფლებიან რა მარქსიზმ-ლენინიზმის თეორიას, რომელიც გვაიარაღებს საზოგადოებრივი განვითარების კანონების ცოდნით, ჩვენი კადრები ნამდვილად უძლეველნი გახდებიან და ამ თეორიის ძალის ქვეშ, ლენინ-სტალინის პარტიის ხელმძღვანელობით კიდევ უფრო წარმატებით წაიყვანენ მთელ საბჭოთა ხალხს კომუნიზმის გამარჯვებისაკენ" (სკპ. ბ. პ. (ბ) ც. კ-ის დადგენილება „სკპ. ბ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსის" გამოშვებასთან დაკავშირებით პარტიული პროპაგანდის დაყენების შესახებ").

ლიტერატურა:

1. ი. სტალინი. ლენინის შესახებ. სახპოლიტგამმცემლობა. 1938.

2. ი. სტალინი. პარტიული მუშაობის ნაკლოვანებებსა და ტროცკისტ და სხვათა ორგულთა ლიკვიდაციის ღონისძიებებზე. მოხსენება და სამოლოო სიტყვა სკპ. ბ. პ. (ბ) ც. კ-ის პარტგამომცემლობა. 1937.

3. ი. ბ. სტალინი. სიტყვა კრემლის სასახლეში წითელი არმიის აკადემიკოსთა გამოშვებაზე 1935 წლის 4 მაისს. სახპოლიტგამმცემლობა. 1938.

4. ამხ. ივანოვის წერილი და ამხანაგ სტალინის პასუხი. სკპ. ბ. პ. (ბ) ც. კ-ის პარტგამომცემლობა. 1938.

5. ვ. მ. მოლოტოვი. ოქტომბრის რევოლუციის XXI წლისთავი. მოხსენება მოსკოვის საბჭოს საზეიმო სხდომაზე 1938 წლის 6 ნოემბერს. სახპოლიტგამმცემლობა. 1938.

6. ა. ა. ჟდანოვი. სიტყვა წითელ მოედანზე სსრ კავშირში ოქტომბრის დიდი სოციალისტური რევოლუციის XXI წლისთავის დღეს (1938 წლის 7 ნოემბერს). სამხედრო გამომცემლობა. 1938.

7. ა. ა. ჟდანოვი. ლენინის წინასწარ-დასახულობანი განხორციელებულია. მოხსენება 1938 წლის 21 იანვარს დიდ თეატრში ლენინის გარდაცვალების 14 წლისთავისადმი მიძღვნილ საზეიმო-სამგლოვიარო სხდომაზე. სკპ. ბ. პ. (ბ) ც. კ-ის პარტგამომცემლობა. 1938 წ.

8. ა. ა. ჟდანოვი. სიტყვა საკ. ალკ (ბ) ცენტრალური კომიტეტის საზეიმო პლენუმზე აქტივთან ერთად, მიძღვნილზე სკპ. (ბ) ალკ XX წლისთავისადმი, დიდ თებერვალ-რევოლუციის 1938 წლის 29 ოქტომბერს. სახპოლიტგამმცემლობა. 1938 წ.

9. საკავშირო კომუნისტური პარტიის (ბოლშევიკების) ისტორია. მოკლე კურსი. სკპ. ბ. პ. (ბ) ც. კ-ის რედაქციით. მოწონებულია სკპ. ბ. პ. (ბ) ც. კ-ის მიერ. 1938 წელი. სახპოლიტგამმცემლობა. 1938.

10. სკპ. ბ. პ. (ბ) ც. კ-ის დადგენილება „სკპ. ბ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსის" გამოშვებასთან დაკავშირებით პარტიული პროპაგანდის დაყენების შესახებ". სახპოლიტგამმცემლობა. 1938.

თბილისი. ლენინის რაიონის მე-4 საალწერო განყოფილების მუშაკები (მარჯვნიდან მარცხნივ) — ამხ. შ. ახობაძე, ვ. კაკიაშვილი, გ. მარიამული, გ. შენდლიძე ამოწმებენ მასალებს აღწერისათვის. (საქდესის ფოტოქრონიკა)

ვეტექიმი ნ. გვასალია

ვეტმუშაკთა საბრძოლო ამოცანები

დღეს თბილისში გაიხსნება საქართველოს მიწსახკომის მიერ მოწვეული ვეტერინარიის დარგში მომუშავე სპეციალისტთა რესპუბლიკური თათბირი.

ამჟამად საქართველოში 187 ვეტსაექიმო უბანია, 180 საფერშლო უბანი, არის აგრეთვე ვეტკვლევითი ინსტიტუტი და ვეტტექნიკუმი. ვეტერინარიის დარგში ამჟამად მუშაობს 600-მდე ვეტექიმი და 800-მდე ვეტტექნიკოსი, რომელთა 80 პროცენტი საბჭოთა ხელისუფლების მიერ არის აღზრდილი.

ეს არის დიდი რეზერვი, რომლის სწორად გამოყენება საშუალებას მოგვცემს სრული და სწრაფი ლიკვიდაცია ვუყოთ მავნებლობის შედეგებს ვეტერინარიის დარგში და საბოლოოდ მოვსპოთ პირუტყვის დაავადებათა კერები საქართველოს ყველა რაიონში.

მაგრამ ვეტერინარიის დარგში ყველა მომუშავე როდი ეკიდება თავის საქმეს კეთილსინდისიერად. მეწინაეენთან ერთად გვყვანან ისეთი ვეტმუშაკებიც, რომლებიც კეთილსინდისიერად არ ეკიდებიან დაკისრებულ საქმეს. მაგალითად, ლანჩხუთის რაიონში რხმდენიმე სული პირუტყვი დაიხოცა იმის გამო, რომ ვეტექიმებმა ჭყონიამ და ებრალიძემ დროზე არ გაატარეს პროფილაქტიკური ღონისძიებანი. უნდა ითქვას, რომ როგორც საერთოდ სხვა რაიონებს, ისე ლანჩხუთის რაიონსაც ამ მხრივ სათანადო დახმარებას ვერც მიწსახკომის ვეტსამმართველო უწევდა.

არის მთელი რიგი რაიონები, სადაც ვეტერინარიისა და ზოოტექნიკის დარგში მომუშავე სპეციალისტები შეთანხმებით არ მუშაობენ, რის შედეგად ჩატარებული მუშაობა ვერ იძლევა სათანადო შედეგს. სიღნაღის, საგარეჯოს, თბილისის და სხვა რაიონებში ნამატის სიკვდილიანობის ერთერთი მთავარი მიზეზია სათანადო ბინის უქონლობა და კვებისა და მოვლის მოუწესრიგებლობა.

მთავარი ყურადღება უნდა მიექცეს ზოოტექნიკური მომსახურების ძირფესვიანად გარდაქმნას, როგორც მეცხოველეობის მეურნეობის ორგანიზაციის საფუძველს. ვიდრე კოლმეურნეობებში მოვლის, კვების და ზოოტექნიკური მომსახურების სხვა პირობები არ გაუმჯობესდება, მარტო სავეტერინარო ღონისძიებათა გატარებით ცხოველთა დაავადებისა და სიკვდილიანობის არა თუ სრული ლიკვიდაცია, არამედ მისი საგრძნობლად შემცირებაც კი ძნელია.

1938 წელს საქართველოს სახდაზღვევის ხაზით რაიონებს სავეტერინარო ჰსილის მშენებლობისათვის 2.351.000 მანეთი გადაეცა. მაგრამ ზოგიერთმა რაიონმა ვერ უზრუნველჰყო ამ თანხების ათვისება, ოჩამჩირის, გალის, ჩოხატაურის, ამბროლაურის და წულუკიძის რაიონებში ვეტსამ

კ. მარჯანიშვილის სახელობის თეატრის ათი წელი

კოტე მარჯანიშვილი

მეორე ათწლეულის მიჯნაზე

△

შ. ღამბაშიძე

რესპუბლიკის დამსახ. არტისტი, მარჯანიშვილის სახ. თეატრის დირექტორი და სამხატვრო ხელმძღვანელი, საქ. სსრ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატი.

△

ლენინ-სტალინის დიადმა ეპოქამ თეატრს განსაკუთრებული ადგილი მიუჩინა მშრომელთა პოლიტიკური აღზრდის საქმეში. თეატრი გადაიქცა ისეთ მძლავრ იარაღად, რომელიც მასების პოლიტიკური აღგზნებით დიდ დახმარებას უწევს პარტიას სოციალისტური მშენებლობის საკითხების წარმატებით გადაჭრაში. თეატრი გადაიქცა ისეთ სკოლად, რომელმაც ეპოქის მოწინავე იდეები დაუყოვნებლივ უნდა მთინერგოს მასებში მხატვრული სახეების საშუალებით. შეცდომა არ იქნება თუ ვიტყვით, რომ ეს იდეები თავის სულიერ საზრდოს თანამედროვე სოციალისტურ სინამდვილეში პოულობენ და უბრუნდებიან ამ სინამდვილის შემომქმედთ მწერლობის საშუალებით.

ჩვენი თეატრის დამაარსებელი და პირველი ხელმძღვანელი ქ. მარჯანიშვილი გვასწავლიდა: „თეატრი შესდგება შემოქმედების სამი უშუალო მონაწილისაგან — ესენი არიან ავტორი, აქტიორი და მაყურებელი. ერთერთი ამ ელემენტთაგანი თუ არ არის, თეატრი ვერ იარსებებსო“.

მარჯანიშვილის სახელობის თეატრის შემოქმედებითი გზა მჭიდროდ არის დაკავშირებული ჩვენი დრამატურგიის განვითარებასთან. ის გამარჯვებები და გარღვევები, რომლებიც თეატრს ჰქონდა ამ 10 წლის განმავლობაში, ამავე დროს საბჭოთა დრამატურგიის გამარჯვებები და ჩავარდნებია.

საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის 1932 წ. 23 აპრილის ისტორიულმა დადგენილებამ მწერლობა საერთოდ, ხოლო დრამატურგია კერძოდ, მაღალ შემოქმედებითს დონეზე აიყვანა. ამ დღიდან იწყება განუწყვეტელი ალმავლობა ჩვენი თეატრის ისტორიაში.

ლენინ-სტალინის პარტიის ერთგული შვილის ამხანაგ **ლავრენტი ბერიას** უდიდესი მზრუნველობით გარემოცულმა ქართულმა ხელოვნებამ უკანასკნელ წლებში დიდ შემოქმედებითს წარმატებებს მიაღწია.

ქართული ხელოვნება პარტიისა და მთავრობის ყურადღების ცენტრში მოექცა.

— „ჯუვავის ხელოვნება და ლიტერატურა. რუსთაველის სახელობისა და მარჯანიშვილის სახელობის სახელმწიფო თეატრებმა მოგვცეს მთელი რიგი მაღალხარისხოვანი მხატვრული დადგმანი, რომელთა მეოხებითაც ისინი საბჭოთა კავშირის საუკეთესო თეატრთა რიგებში ჩადგნენ“ (ლ. ბერია — „ლენინურ-სტალინური ნაციონალური პოლიტიკის გამარჯვება“).

საქართველოს მოწინავე თეატრების ეს მაღალი შეფასება კიდევ უფრო მეტ ვალდებულებას აკისრებს ჩვენს შემოქმედებითს კოლექტივს. კიდევ უფრო ფართო მხატვრულ პერსპექტივებს უსახავს მას. ეს პერსპექტივები ქართველი ხალხის საამაყო შვილმა ამხანაგმა ლ. ბერიამ ასე ჩამოაყალიბა: „ჩვენი სოციალისტური სინამდვილის თანამედროვე ცხოვრება ჯერ კიდევ საკმაოდ სრულ გამოხატულებას ვერ პოულობს მხატვრულ ლიტერატურაში. საქართველოს საბჭოთა მწერლების ამოცანაა შეავსონ ეს დანაკლისი. მხატვრულ ნაწარმოებთა მთავარ გმირად უნდა გახდეს სტალინური ეპოქის ადამიანი. მისი შემოქმედებითი მუშაობა, მისი განცდები, მისი ახალი დამოკიდებულება გარემოსადმი, პატრიოტიზმის მისი მხურვალე გრძნობა და უსაზღვრო ერთგულება ლენინ-სტალინის პარტიის საქმისადმი“.

თავისთავად ცხადია, მოპოვებული მიღწევებით დაკმაყოფილების ცუდი ტენდენციები უნდა აღმოიფხვრას და ჩვენი გაცხოველებული შემოქმედებითი მუშაობა ახალი მიღწევების მოპოვებისაკენ უნდა წარიმართოს.

მეორე ათწლეულის მიჯნაზე ჩვენ დრამატურგებთან ერთად ვიწყებთ ზრუნვას იმისათვის, რომ სულ უახლოეს ხანში გავამდიდროთ რეპერტუარი ორიგინალური ქართული საბჭოთა პიესებით, რომელნიც გამომსახველი იქნებიან ჩვენი დიადი სოციალისტური სამშობლოს შესანიშნავი ადამიანების ბრძოლისა, სიმამაცისა და გმირობისა. შ. დადიანის „ნაპერწკლიდან“, ს. კლდიაშვილის „გმირთა თაობა“, და პ. კაკაბაძის „კოლმეურნის ქორწინება“ ქართული საბჭოთა დრამატურგიის ზრდის დიდმნიშვნელოვან ეტაპს წარმოადგენენ. ეს კი გვინერგავს იმედს, რომ მალე გვექნება ქართული საბჭოთა კლასიკური პიესები. ასეთი პიესების შექმნისათვის თემატიური არე მეტად ეროვნელია, ამხანად ჩვენ განსაკუთრებით გვაინტერესებს პიესები სოციალისტური სამშობლოს თემატიკაზე, პიესა დიად სამშობლოს თავდაცვითს ძალიერებაზე, წითელი არმიის მამაც მებრძოლთა გმირობაზე, სამშობლოსათვის თავდადებისა და ლენინ-სტალინის პარტიისადმი ერთგულებაზე. ასეთი პიესა ხელს შეუწყობს ჩვენი ხალხის მობილიზაციურ მზადყოფნას სამხედრო თავდასხმის საფრთხის წინაშე.

„საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსის“ გამოქვეყნებით იწყება ახალი ხანა საქართველოს თეატრალური კულტურის აღმავლობაში. ჩვენი თეატრი განსაკუთრებული ყურადღებით, მონდომებითა და სიყვარულით იზრუნებს იმისათვის, რომ მის შემოქმედებითს მუშაობაში გაგრძელდეს ის თეატრალური გეზი, რომელიც დაიწყო შ. დადიანის პიესის „ნაპერწკლიდან“ დადგმით.

ამჟამად თეატრი ამუშავებს თავისი მომავალი შემოქმედებითი მუშაობის სარეპერტუარო გეგმას. იგი მუშაობა თეატრის შემოქმედებითი ძალების ზრდის მოთხოვნათა შესაბამისად, მთელი კოლექტივის შესაძლებლობის გათვალისწინებით იმ მიზნით, რომ აღმოიფხვრას რეპერტუარში შემთხვევითობა, მოისპოს აქტიორული ძალების გაცდენა.

განსაკუთრებული ადგილი ამ რეპერტუარში ქართველმა კლასიკოსებმა უნდა დაიკავონ. გარდა ამისა, განჭრახულია შეიქმნას პიესები, რომლებიც ასახავენ ქართველ შემომქმედთა ტრაგიულ ბედს შავბნელ წარსულში. ამ მხრივ შეიქმნება პიესები დავით გურამიშვილზე, ნ. ბარათაშვილზე და ნიკო ფიროსმანზე. დიდი რუსი პალხის ლიტერატურის კლასიკოსებისაგან ჩვენ, უპირველეს ყოვლისა, ვიმუშავებთ ჩვენი ეპოქის დიდი მწერლის მაქსიმ გორკის პიესებზე („ეგორ ბულიჩევი“, „ვასა ჟელეზნოვა“, „მტრები“). თეატრი უკვე მუშაობს გოგოლის „რევიზორზე“. საორიენტაციო გეგმაში შეგვაქვს აგრეთვე რუსეთის სხვა კლასიკოსებიც.

დასავლეთ ევროპის კლასიკოსებიდან გეგმაში შეტანილია შექსპირის „ჰამლეტი“, „მეფე ლირი“, შილერის „ფრიალები“ მარჯანიშვილის რეჟისორული ექსპოზიციის განხორციელებით და სხვ.

ჩვენ აღვადგენთ მარჯანიშვილის მიერ ჩვენს თეატრში დანერგილ მუსიკალურ კომედიებზე მუშაობის ტრადიციას, რადგან იგი ხელს უწყობს აქტიორულ შესაძლებლობათა მრავალმხრივ ზრდა-განვითარებას.

ძირითადი სარეპერტუარო ბაზი, რომელმაც უნდა წარმართოს ჩვენი თეატრის შემოქმედებითი მუშაობა უახლოეს წლებში, რასაკვირველია, თანამედროვე დრამატურგიას ემყარება. ამიტომაც თანამედროვე დრამატურგიის შემდგომი ზრდა უპირველეს ყოვლისა, ვამოიწვევს ჩვენი თეატრის ზრდას, მის შემდგომ განვითარებას. ამიტომაც მარჯანიშვილის სახელობის თეატრი მტკიცედ განახორციელებს ქართველი ხალხის საამაყო შვილის ამპ. ლ. ბერიას მითითებას თეატრებსა და დრამატურგებს შორის მტკიცე კონტაქტის დასამყარებლად, რადგან ცდამ ამ მიმართულებით უკვე გამოიღო საუცხოო ნაყოფი.

მხატვრული შემოქმედების მეორე ათწლეულის მიჯნაზე ჩვენ აღვუთქვამთ პარტიას, რომ გავამართლებთ მის დიდ მზრუნველობას და გულმოდგინედ ვიმუშავებთ აყვავებული ქართული თეატრალური კულტურის შემდგომი აღმავლობისათვის.

□

საყვარელი თეატრი

10 წლის არსებობის მანძილზე შესანიშნავი დადგმების განხორციელებით კ. მარჯანიშვილის სახელობის თეატრმა დიდი სიყვარული მოიპოვა მასებში, იგი მშრომელთა საყვარელი თეატრი გახდა.

თბილისის რკ. გზის დეპოს მუშები დიდი სიხარულით ხვდებიან თეატრის ყოველ გამარჯვებას და ხშირად ესწრებიან სპექტაკლებს. დეპოს კოლექტივში ბევრია ისეთი მუშა, რომელსაც კ. მარჯანიშვილის სახ. თეატრის ყველა სპექტაკლი უნახავს.

უკანასკნელი დადგმებიდან განსაკუთრებით ძლიერი შთაბეჭდილება მოახდინა შ. დადიანის პიესის „ნაპერწკლიდან“ ჩვენებამ. ბევრმა მუშამ ეს სპექტაკლი რამდენჯერმე ნახა.

კ. მარჯანიშვილის სახ. თეატრი კულტურის მძლავრი კერაა.

ნ. ხმელევი

სსრ კავშირის სახალხო არტისტი.

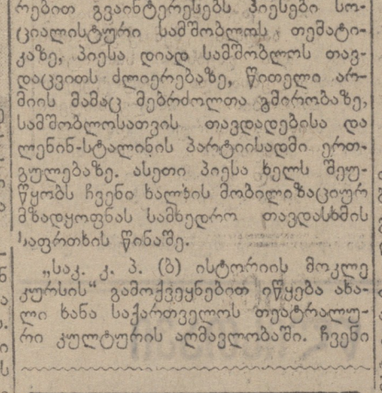

მაღალი მხატვრული სკოლა

კ. მარჯანიშვილის სახელობის თეატრს დაარსების პირველი დღეებიდანვე ვიცნობ. პირველმა დადგმებმა ჩემზე დიდი შთაბეჭდილება დასტოვეს.

10 წლის ენერგიულმა შრომამ თეატრსა და მის კოლექტივს დიდი ავტორიტეტი და სიყვარული მოუპოვა ხალხში. იგი დიდ ალმზრდელობითს მუშაობას ეწევა, მან ბევრი ცნობილი მსახიობი აღზარდა, რომელთა შორის არიან — ვ. ანჯაფარიძე, ვ. გოძიაშვილი, შ. ღამბაშიძე, თ. ჭავჭავაძე...

უკანასკნელი დადგმებიდან ჩემზე განსაკუთრებით კარგი შთაბეჭდილება დასტოვა შ. დადიანის პიესამ „ნაპერწკლიდან“.

ვუსურვებ თეატრს შემდგომ ნაყოფიერ წარმასა და უფრო დიდ წარმატებას.

ბ. ხუსკივაძე

მასწავლებელი, ორდენოსანი.

თეატრის წარსულიდან

ჯუთაის-გათუმის საოლქო აღმასკომის დასის სამართ. კრება

სამშაბათი, 7 აგვისტო 1928 წ.

სამხატვრო ნაწილის გამგე და თეატრის ხელმძღვანელი ქ. მარჯანიშვილი საერთო მისალმების შემდეგ აცნობს დასს შინა განწესრიგების ზოგიერთ მუხლებს.

რეპეტიციები იწარმოებს დილით — 11 საათზე, საღამოს — 7 საათზე; თითო რეპეტიცია გრძელდება 3 საათს.

ხელმძღვანელი ერთხელ კიდევ მოაგონებს დასს, რომ რეპეტიცია მოითხოვს დიდ ყურადღებას და გულისყურს. ამიტომ არ უნდა ეკისრებოდეს ადგილი მასზე დაგვიანებას.

მომავალი სეზონის რეპერტუარი განხილულია და მიღებული მთავარ სახელოვნო კომიტეტის მიერ. ჯერჯერობით იწარმოებს მუშაობა შემდეგ პიესებზე: „ჰოპლა, ჩვენ ვცოცხლობთ“, „ყანა დარტ“, „ურიელ აკოსტა“, „მაკბეტ“, „სამანიშვილის დედინაცვალი“, აღდგენილ იქნება „ჰამლეტ“ და „ფუენტე ოვეხუნა“.

მთავარი ხელმძღვანელი აცნობს დასს როლების განაწილების შედეგებს და სთხოვს დასის წევრებს, თუ რაიმე გაუგებრობას აქვს ადგილი როლების განაწილებაში, მას პირადად განუცხადონ.

პარალელურად, ერთსა და იმავე დროს, იწარმოებს სამი რეპეტიცია; მთავარი ხელმძღვანელი დაიწყებს პირველ რეპეტიციებს, შემდეგ გადასცემს პიესას რეჟისორს.

თეატრი უზრუნველყოფილია თავისი მხატვრით. ცალკე დადგმებზე იმუშავებენ აკადემიკოსები — მარლემანი და ლანსერე, მხატვრები — დ. კაკაბაძე, ლ. გუდიაშვილი და სხვ.

სხვადასხვა დადგმებისთვის სპეციალურ მუსიკას დასწერენ კომპოზიტორი თ. ვასაძეშვილი. რაც შეეხება ტექნიკურ პერსონალს, შერჩეულია საუკეთესო მომუშავენი.

ადმინისტრატიული ხელმძღვანელობა ეკისრება ს. ფალავანდიშვილს. დ. ანთაძეს.

დასასრულ, ხელმძღვანელი აღნიშნავს იმ დიდ პასუხისმგებლობას, რომელსაც დასს მომავალი სეზონი აკისრებს. ქ. მარჯანიშვილი სთხოვს დასის წევრებს მეტ შემჭიდროებას, აფრთხილებს, რომ თეატრში ადგილი არ უნდა ჰქონდეს არავითარ დაგვიანებას, რაც მეტად აფერხებს შემოქმედებითს მუშაობას... ვინც ხელისშემშლელი იქნება მუშაობისა და არ დაემორჩილება საერთო დისციპლინას, დაუყოვნებლივ იქნება დათხოვნილი დასიდან.

მიესალმება რა ერთხელ კიდევ დასს, სამხატვრო ნაწილის გამგე მოაგონებს მას, რომ საღამოს 7 საათზე დანიშნულია პირველი რეპეტიცია, წაკითხული იქნება პიესა „ჰოპლა“.

ქ. ჭუთაისი.

კრების ანგარიში ჩასწერა დ. ანთაძემ.

მხატვრული სალამი

მარჯანიშვილის სახელობის სახელმწიფო — თეატრის ათი წლის იუბილე — საბჭოთა კულტურის ზეიმია, იგი დღესასწაულია ლენინ-სტალინის ნაციონალური პოლიტიკისა. მთელი ქართველი ხალხი დღესასწაულობს ამ მნიშვნელოვან თარიღს.

ათი წლის განმავლობაში მარჯანიშვილის სახ. თეატრმა საბჭოთა მაყურებლის გულში მტკიცე ადგილი დაიჭირა და იგი ერთერთი წამყვანი თეატრია ჩვენს ბედნიერ ქვეყანაში.

განსაკუთრებული გრძნობით ვულოცავ ამხანაგებს ამ მნიშვნელოვან დღეს. ჩვენს თაობას თეატრალურ ფრონტზე სცენის დაუვიწყარი ოსტატი კოტე მარჯანიშვილი აერთებს, რომელმაც, კომუნისტური პარტიისა და საბჭოთა ხელისუფლების დახმარებით, დაუვიწყარი ღვაწლი შეიტანა ქართული საბჭოთა თეატრის აყვავებისა და ზრდის საქმეში.

გისურვებთ გამარჯვებას მომავალ შემოქმედებითს ბრძოლებში და გილოცავთ ღირსშესანიშნავ იუბილეს!

აკ. ვასაძე

სსრ კავშირის სახ. არტისტი, საქ. სსრ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატი, ორდენოსანი.

საბჭოთა თეატრალური საზოგადოება — იუბილარს

სრულიად-რუსეთის თეატრალური საზოგადოება მხურვალედ ულოცავს მარჯანიშვილის სახელობის თეატრის კოლექტივსა და ხელმძღვანელობას სახელოვან 10 წლის იუბილეს. თქვენი იუბილე წარმოადგენს მოძმე საქართველოს ნაციონალური კულტურის აყვავების დღესასწაულს. გისურვებთ დიდ შემოქმედებითს გამარჯვებებს ჩვენი დიადი ხალხის შესაფერი, შესანიშნავი სპექტაკლების შესაქმნელად.

ა. ა. იაბლოჩკინა

რუსეთის თეატრალური საზოგადოების საბჭოს თავმჯდომარე, სსრ კავშირის სახალხო არტისტი.

○

ჩვენი ქვეყნის უძველესი თეატრი მხურვალედ ულოცავს ათი წლის იუბილეს მზიანი საქართველოს თავის ახალგაზრდა თანამოძმეს. გისურვებთ ახალ წარმატებებს რეალისტური, ჩვენი დიადი სოციალისტური სამშობლოს შესაფერი ხელოვნების შექმნაში.

ა. ს. პუშკინის სახელობის დრამის ლენინგრადის სახელმწიფო აკადემიური თეატრი.

○

არა გვაქვს რა შესაძლებლობა პირადად დავესწროთ თქვენს საზეიმო იუბილეს, ლენინის ორდენოსანი სახელმწიფო აკადემიური მცირე თეატრის კოლექტივის სახელით მხურვალედ გილოცავთ და გისურვებთ ახალ შემოქმედებით წარმატებებს.

სსრ კავშირის სახალხო არტისტები: **პაშენაია, იაბლოჩკინა, კლიმოვი, ოსტუჟევი, ხაღოვსკი,** რსფსრ სახალხო არტისტები: **გოგოლევა, ლენინა,** რსფსრ დამსახურებული არტისტი **გოლოვინი,** მცირე თეატრის დირექტორი **შუმილინი.**

○

ძმურად ვულოცავთ მარჯანიშვილის სახელობის თეატრს მის სახელოვან იუბილეს. მოხარული ვართ, რომ ყველა თქვენ, ძვირფასო ამხანაგებო, თქვენი შემოქმედებითი მუშაობით სამართლიანად და ღირსეულად ატარებთ საუცხოო მხატვრისა და თქვენი თეატრის დამაარსებლის ძვირფასი და დაუვიწყარი კოტე მარჯანიშვილის ღირსეულ სახელს გისურვებთ უცილველი წარმატებით განაგრძობდეთ თქვენს სახელოვან მუშაობას და თაობიდან თაობას გადასცემდეთ მარჯანიშვილის სახელს განთავისუფლებულ ქართველ ხალხს. გულითადად გეხვევით ყველას.

ა. კოკონენი

რსფსრ სახალხო არტისტი.

ა. ტაიროვი

რსფსრ სახალხო არტისტი.

○

ჩემის რჩევით და ლადო მესხიშვილის შთაგონებით, კ. მარჯანიშვილი გასული საუკუნის 90-იან წლებში ქართულ სცენაზე გამოვიდა. გარეგანი შეხედულება, გამოთქმა და მიმოხვრა საკმაოდ ლამაზი და მოხდენილი ჰქონდა, დანარჩენი ჩვენზე და მასზე იყო დამოკიდებული. მაგრამ ის დიდხანს ვერ ჩაჩა ქართულ სცენას. ძნელი, აუტანელი იყო თვითმპყრობელობისაგან და უსახსრობისაგან შევიწროებულ თეატრში მუშაობა. კოტეც იძულებული გახდა რუსეთში წასულიყო. იქ მისმა ნიჭმა ფრთა გაშალა, მერე ხომ ყველამ უწყის, როგორ გაიტანა სახელი რეჟისორობის დარგში.

მარიამ საფაროვი-აბაშიძე

რსფსრ სახალხო არტისტი.

○

სულით და გულით მივესალმები მარჯანიშვილის სახელობის სახელმწიფო თეატრის კოლექტივსა და ხელმძღვანელობას. ვწუხვარ, რომ ვერამრთელობის მდგომარეობა საშუალებას არ მაძლევს დავესწრო თქვენს დღესასწაულს, რათა პირადად ჩამოგართვათ ხელი და მოგილოცოთ მიღწევები, რომლებმაც ესოდენ გაამდიდრეს საბჭოთა ნაციონალური ხელოვნება. მხურვალედ გისურვებთ, ძვირფასო ამხანაგებო, შემდგომ შემოქმედებითს ზრდას და ახალ დიდ გამარჯვებებს.

ვ. ი. კაჩალოვი

სსრ კავშირის სახალხო არტისტი.

მოსკოვის გორკის სახელობის ლენინის ორდენოსანი წითელდროშოვანი მხატვრული აკადემიური თეატრი მეგობრულ მილოცვას უძღვნის მარჯანიშვილის სახელობის სახელმწიფო თეატრის კოლექტივს მისი 10 წლის იუბილეს დღეს. თქვენთან ერთად ჩვენ გვიხარია და აღტაცებულად ვუკრავთ ტაშს საბჭოთა ნაციონალური ხელოვნების წარმატებებს, კერძოდ ქართული თეატრის შესანიშნავ ხელოვნებას. გონებით ვიზიარებთ თქვენს დღესასწაულს ამხანაგური სიმპათიით მთელი მგზნებარებით და თქვენი შემდგომი შემოქმედების წარმატების ღრმა რწმენით.

ნემიროვიჩ-დანჩენკო

სსრ კავშირის სახალხო არტისტი.

გოციარსკი

მოსკოვის სამხატვრო აკადემიური თეატრის დირექტორი

○

ვულოცავ მარჯანიშვილის სახელობის სახელოვან თეატრს მისი 10 წლის იუბილეს დღეს. სულითა და გულით ვეუსურვებ აყვავებას ამ თეატრს, რომელიც მუშაობს მშვენიერ ქვეყანაში — საქართველოში, საუცხოო ქალაქ თბილისში, რომელიც მე მიყვარს და ვოცნებობ კვლავ ვინახულო. გულითადი სალამი თეატრის ყველა მუშაკს.

ო. ლ. კნიპერ-ჩეხოვა

სსრ კავშირის სახალხო არტისტი.

○

ვთხოვ მარჯანიშვილის სახელობის თეატრს მიიღოს ჩემი მოლოცვა და საუკეთესო სურვილები.

ჰ. სადოვსკი

სსრ კავშირის სახალხო არტისტი.

○

მიესალმები მოძმე ქართულ თეატრს. გისურვებთ შემდეგშიც გევლოთ ნაციონალური ხელოვნების აყვავებისა და ზეიმის გზით.

ნ. ხმელევი

სსრ კავშირის სახალხო არტისტი.

მნიშვნელოვანი თარიღი

ბ. გოგუა

საქ. სსრ სახკომსაბჭოსთან არსებული ხელოვნების საქმეთა სამმართველოს უფროსი.

ოქტომბრის დიადი რევოლუციის ძლევამოსილებით ლენინურ-სტალინური ნაციონალური პოლიტიკის განუხრელად გატარებით, ჩვენს ქვეყანაში სოციალიზმის გამარჯვების შედეგად ბედნიერ და საამურ ცხოვრებას დაწაფებული ქართველი ხალხის შემოქმედებითს ძალებს არნახული გასაქანი მიეცა. აყვავდა და გაიფურჩქნა შინაარსით სოციალისტური და ფორმით ნაციონალური ხელოვნება.

საქართველოს ხალხს მრავალსაუკუნოვანი თეატრალური კულტურა გააჩნია, ბაგრამ ცარიზმის პირობებში, როდესაც ორმაგი მონობის უღელქვეშ იპყრობოდა და ისრისებოდა ხალხის შემოქმედებითი ძალები, მისი უნარი, ნიჭი და შესაძლებლობა, ცხადია, არსებობის სახსარმოკლებულ თეატრში დიდი სასცენო ხელოვნება ვერ შეიქნებოდა. ქართველი ხალხის სახელგანთქმულ აქტიორებს ისიც გმირობად ეთვლებოდათ, რომ ისინი ახერხებდნენ დევნილი და განაწამები ქართული თეატრისათვის სიცოცხლის შენარჩუნებას.

მენშევიკების ბატონობის დროს თეატრი მოკლებული იყო სახელმწიფოებრივ ზრუნვასა და ყურადღებას. თეატრი დაეცა და გაპარტახდა.

ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის საქართველოში გამარჯვებისთანავე ბოლშევიკების პარტიამ და საბჭოთა ხელისუფლებამ განსაკუთრებული მზრუნველობით მოჰკიდეს ხელი ათეულწლობით დევნილი ქართული თეატრალური კულტურის აღორძინების საქმეს. შეიქმნა ყველა საჭირო პირობები თეატრალური კულტურის გამოცოცხლებისა და მისი შემდგომი ზრდა-განვითარებისათვის.

განსაკუთრებულ წარმატებებს ქართულმა თეატრალურმა კულტურამ მიაღწია უკანასკნელი 6-7 წლის განმავლობაში, როდესაც ქართველი ხალხის საამაყო შვილის ამხ. ლ. პ. ბერიას ხელმძღვანელობით დიდი მიღწევები იქნა მოპოვებული ქვეყნის სამეურნეო და კულტურული ცხოვრების ყველა დარგში.

ბოლშევიკების პარტიისა და საბჭოთა მთავრობის შეუნელებელმა მზრუნველობამ და ყურადღებამ უზრუნველჰყო რამდენიმე ათეული ახალი თეატრის შექმნა. „საბჭოთა საქართველოს თეატრები სამართლიანად ითვლებიან ერთერთ საუკეთესო თეატრებად საბჭოთა კავშირში. აღიზარდნენ აქტიორთა და რეჟისორთა მნიშვნელოვანი კადრები, რომლებიც დაეუფლნენ სცენიური ხელოვნების ოსტატობას. აღიზარდნენ დრამატურგთა კადრები, რომლებიც ქმნიან მაღალმხატვრულ პიესებს სოციალიზმის გამარჯვებისათვის, მშრომელთა გმირული ბრძოლის მრავალფეროვან თემატიკაზე“ (ლ. ბერია).

საქართველოს დრამატიული თეატრებიდან თავის მაღალხარისხოვან მხატვრულ დადგმათა მეოხებით საბჭოთა საუკეთესო თეატრებს შორის ჩადგნენ, რუსთაველის სახელობის ლენინის ორდენოსანი და მარჯანიშვილის სახელობის სახელმწიფო თეატრები.

მარჯანიშვილის სახელობის სახელმწიფო თეატრმა უკვე 10 წლის შემოქმედებითი მუშაობის გზა განვლო, იგი 10 წლის განმავლობაში ერთგულად ემსახურება სოციალისტურ სამშობლოს, მან სინამდვილის სიმართლით ამსახველი შემოქმედებით, ხალხის გმირული ბრძოლის ამსაბველი სპექტაკლებით, სოციალიზმის გამარჯვებისათვის აღგზნებული ოსტატობით მშრომელი მასების სიყვარული დაიმსახურა.

თეატრის შემოქმედებითს მუშაობაში, რომლის 10 წლისთავს ჩვენ ახლა აღვნიშნავთ, დიდი ღვაწლი მიუძღვის საბჭოთა სცენის სახელოვან ოსტატს კოტე მარჯანიშვილს, რომელსაც 1932 წელს საბჭოთა მთავრობამ რესპუბლიკის სახალხო არტისტის სახელწოდება მიანიჭა, ხოლო 1933 წელს მისი გარდაცვალების შემდეგ, თბილისის მეორე სახელმწიფო ქართული დრამის თეატრი მის სახელობის თეატრად იქნა აღიარებული.

ამ თეატრში თავიდანვე მუშაობენ სცენის მოღვაწეთა უფროსი თაობის წარმომადგენლები, რომელთაც მტკიცედ დაუკავშირეს თავიანთი ცხოვრება და შემოქმედება სოციალისტური კულტურის საქმეს და თავიანთი შემოქმედებით ერთგულად ემსახურებიან სოციალისტურ სამშობლოს.

პარტიისა და საბჭოთა ხელისუფლების მუდმივი მზრუნველობისა და ყურადღების შედეგად მარჯანიშვილის სახელობის თეატრში მიღწეულია შემომქმედ მუშაკთა განუხრელი იდეურ-პოლიტიკური და შემოქმედებითი ზრდა. ამ თეატრში აღიზარდნენ ჩვენი სცენის თვალსაჩინო ოსტატები. დღითიდღე იზრდება და იფურჩქნება ახალგაზრდა შემომქმედი ძალების ნიჭი და შესაძლებლობა, ყველა ესენი უსაზღვროდ ერთგულნი არიან მათი აღმზრდელი საბჭოთა ხელისუფლებისა.

მარჯანიშვილის თეატრმა 10 წლის გაცხოველებული შემოქმედებითი მუშაობით შეჰქმნა მეტად მნიშვნელოვანი რეპერტუარი; ის შეიცავს პიესებს, რომელნიც ასახავენ ქართველი მშრომელი ხალხის მდგომარეობას წარსულში და მის გმირულ ბრძოლას სოციალიზმისათვის ლენინ-სტალინის პარტიის ხელმძღვანელობით. აღსანიშნავია, რომ მარჯანიშვილის თეატრში დადგმული 48 პიესიდან 32 პიესა თანამედროვე და ისტორიულ-რევოლუციურ თემებზეა და ბევრი მათგანი თეატრმა შესძლო ეკრანიზაციისათვის.

მარჯანიშვილის თეატრმა დიდი შემოქმედებითი მუშაობა გასწია კლასიკოსების სცენიური ნაწარმოებთა დასადგმელად და შეჰქმნა მთელი რიგი მაღალმხატვრული სპექტაკლები. განსაკუთრებით ნაყოფიერი მუშაობა გასწია თეატრმა ქართველი კლასიკოსების ი. ჭავჭავაძის, ე. ნინოშვილის, დ. კლდიაშვილის ნაწარმოებთა გასცენიურებით. ამ მწერლების შესანიშნავ ნაწარმოებთა დადგმა თეატრსაც დიდად დაეხმარა რეალისტური მეთოდის დაუფლების საქმეში.

უკანასკნელ წლებში თეატრის შემოქმედებითს მუშაობაში ახალი ალმავლობის ეტაპი შეიქმნა ამხ. ლ. ბერიას შესანიშნავი შრომით „ამიერ-კავკასიის ბოლშევიკური ორგანიზაციების ისტორიის საკითხისათვის“ შთაგონებული დრამატიული ნაწარმოების დადგმით. ეს არის შ. დადიანის „ნაპერწკლიდან“, რომელიც ასახავს ამხანაგ სტალინის ბრძოლას ლენინურ-ისკრული ორგანიზაციების ჩამოყალიბებისა და განმტკიცებისათვის ამიერ-კავკასიაში.

მარჯანიშვილის თეატრი, რომელიც ყველა ჩვენს თეატრთან ერთად გარემოცულია პარტიისა და მთავრობის ყურადღებითა და მზრუნველობით, მოვალეა კიდევ უფრო მეტად გააცხოველოს შემოქმედებითი მუშაობა, რათა პოლიტიკურ-იდეური დონის ამაღლებით, სოციალისტური რეალიზმის მეთოდის სრული დაუფლებით შესძლოს ჩვენი დიადი ეპოქის, მისი შესანიშნავი ადამიანების გმირობისა და სიმამაცის ამსახველი დიდი სახალხო სპექტაკლების შექმნა.

თეატრის უახლოეს ამოცანას შეადგენს იზრუნოს კლასიკური საბჭოთა პიესის შექმნაზე. უკანასკნელ წლებში ჩვენ მიერ დადგმული პიესების, განსაკუთრებით პიესის—„ნაპერწკლიდან“, „გმირთა თაობის“ და „კოლმეურნის ქორწინების“ წარმატება იძლევა იმის სრულ შესაძლებლობას იძლევა, რომ დრამატურგებსა და თეატრს მოვთხოვოთ ნამდვილად მაღალხარისხოვანი დიდი რეალისტური ნაწარმოები, რომლის სცენიური განსახიერებისათვის მუშაობაში კიდევ უფრო მეტად გაიზრდებიან და დახელოვნდებიან აყვავებული საბჭოთა ქართული თეატრის აქტიორული ძალები.

გისურვებთ ახალ წარმატებებს

ძვირფასო ამხანაგებო!

10 წელი თქვენი მუშაობისა კიდევ ერთი ახალი მაჩვენებელია ლენინ-სტალინის ნაციონალური პოლიტიკის ბრწყინვალე გამარჯვებისა.

თქვენ უჩვენეთ მაყურებელს შესანიშნავი სპექტაკლი „ნაპერწკლიდან“, რომელიც ასახავს რევოლუციის ბელადების ლენინისა და სტალინის ბრძოლას თვითმპყრობელობისა და კაპიტალიზმის წინააღმდეგ მუშათა მოძრაობის გარიერაჟზე. დღეს თქვენ შეიარაღებული ხართ იმავე, როგორც ჩვენ—მეცნიერება, მარქსიზმ - ლენინიზმის უდიდესი ენციკლოპედიით, „საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსით“, რომელიც დახმარებას გაგიწევთ ამ რაველოთ თქვენი გამარჯვებები შემოქმედებითი მუშაობის ფრონტზე.

გულწრფელად გისურვებთ ახალ მხატვრულ წარმატებებს, ამხანაგებო!

პროფ. ნ. ღუსხელიშვილი

სსრ კავშირის მეცნიერებათა აკადემიის საქართველოს ფილიალის მეცნიერ-მუშაკების სახლის ფილიალის თავმჯდომარე, სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს დეპუტატი—

ბათუმის ფოლადსადნობი ქარხნის ახალი ელექტროღუმელი

125 ტონიანი ელექტროღუმელის მშენებლობა დასრულდა

კომბინატის ელექტროლაბორატორიის ინჟინერ-ტექნიკოსი ნ. ბერიძე ელექტროღუმელის მართვის პულტთან

ფოტო ა. ბერიძისა

ბათუმის ფოლადსადნობი ქარხნის ელექტროლაბორატორიის ინჟინერ-ტექნიკოსი ნ. ბერიძე ელექტროღუმელის მართვის პულტთან

ფოტო ა. ბერიძისა

ბათუმი, 12 აპრილი (სატელეფონო). ბათუმის ფოლადსადნობი ქარხნის ელექტროლაბორატორიის ინჟინერ-ტექნიკოსი ნ. ბერიძე ელექტროღუმელის მართვის პულტთან

ფოტო ა. ბერიძისა